

2/2012

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE

Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Foto:
Zdeňka Hubáčková

Foto na titulní stránce: Z archivu Zdeňka Vojtíška

Z OBSAHU

Aktuálně z radnice..... 2

Veřejná služba v obci Lužice
Máte označen svůj dům?
Fotografování do publikace
Z jednání Rady obce Lužice
Putování za vodníkem Tihelňákem

Osobnost 7

Paní Anežka Zimková

My všichni školou povinni 8

Mateřská škola
Střípky z PRIMA školy
Zdravotnický kroužek
Výlet se starostou

Kultura 17

Výstava obrazů Jaroslava Pecky
Lužické léto
Dřevo, kámen - Lužice 2012
Zpěváčci ze Slovácka

Spolky 23

Senioři na Valašsku
Mužáci na Baťově kanálu

Rozhovor 29

Když je koníčkem kůň

Historie 30

Odrobinky vzpomínek
Vije, vije, koně vrané

Příroda 34

Nechte rostliny vykvést

Cestování..... 36

Vesmírné cesty

Sport 37

Parkurové skákání
Halový a pohárový turnaj
Úspěchy All Stars fitness týmu
Sport centrum Hala Lužice

Společenská kronika 45

Napsali nám 46

Koně na cestách
Cimbálové soustředění
Dopisy od rodáků

Reklama 48

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

polovina roku 2012 je za námi, a proto zrekapituluji průběh hlavních investičních záměrů.

Výstava cyklostezky mezi Lužicemi a Hodonínem byla zahájena předáním staveniště 28. května 2012. V katastru naší obce začíná stezka u kapličky v ulici Ploštiny a pokračuje souběžně s ulicí Březová.

V místě, kde končí komunikace ze zámkové dlažby, přechází cyklostezka do prostoru k zahrádkám. V tomto směru pokračuje až ke Kyjovce, přes kterou bude vybudována samostatná cyklistická lávka. Odděleně od silnice Lužice – Hodonín bude cyklostezka vedena až k potoku „Studená chodba“, který protéká pod silnicí. Zde bude cyklostezka ukončena z důvodu nedořešených majetkových vztahů k pozemkům. Realizace probíhá standardním způsobem, včetně kontrolních dnů, kterých se účastní investoři (Lužice, Hodonín), dodavatel, projektant a stavební dozor. Stavba bude ukončena v říjnu 2012 a celkové náklady včetně DPH činí 16,2 mil. Kč.

V souladu s projektovou dokumentací pokračuje výstava „Základní technické vybavenosti pro výstavbu rodinných domů – Lužice Vinohrádky II. etapa“. Realizace je koordinována při pravidelných kontrolních dnech. Dodržení lhůty výstavby není ohroženo. Stavba bude předána v září 2012. Celkové náklady včetně DPH činí 21 mil. Kč.

Další významnou investicí je dokončení rekonstrukce vozovky v ulici Velkomoravská (IV. a V. etapa) v úseku od ulice U Lidového domu po ulici Ploštiny. Rekonstrukce spočívá v odfrézování stávajícího asfaltového povrchu a následné pokládce nového asfaltového koberce. Současně budou zabudovány obrubníky a dešťové vpusti. Šířka vozovky bude 6 metrů, což znamená, že stavbou nebude dotčena stávající zeleň ani zpevněné plochy před domy. Stavba bude zahájena 21. července 2012 a ukončena bude 31. července 2012. Po dobu výstavby bude povoleno pouze doprava autobusů a dopravní obsluhy objížďkou přes ulici Dvorní. Veškerá ostatní doprava (nákladní i osobní) bude svedena již v Hodoníně na silnici E 55 (Hodonín – Břeclav). Náklady na rekonstrukci činí 3,7 mil. Kč včetně DPH.

Vzhledem k tomu, že v tomto čísle zpravodaje najdete hodně zajímavostí o koních, uvedu několik informací. V současné době

je v Lužicích ustájeno různým způsobem cca 20 koní a jejich počet stále roste. Chov koní, stejně tak jako jiné volnočasové aktivity, má ze strany obce podporu. Je však zapotřebí vytvářet podmínky, které splňují základní hygienické normy a respektují územní plán obce Lužice. V souladu s územním plánem a na základě jednání s chovateli koní připravuje obec plochy (prostor mezi vodní nádrží Cihelna a Kyjovkou), kde lze tyto aktivity provozovat, aniž by došlo k překročení stupně zátěže v dané zóně.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta obce*

Aktuálně z radnice

Veřejná služba v obci Lužice

Veřejná služba v obci Lužice funguje od 16. dubna roku 2012. Za tuto krátkou dobu vešla do povědomí občanů a stala se nedílnou součástí zejména při údržbě veřejných prostranství obce.

Počet osob, které práce v rámci veřejné služby vykonávají, roste. V dubnu letošního roku vykonalo práce v rámci veřejné služby 8 osob. V květnu 2012 odpracovalo stanovený počet dvaceti hodin měsíčně již 16 osob. Dle aktuálního plánu se v měsíci červnu zúčastní prací v rámci veřejné služby 18 osob, což je zároveň současný počet pracovníků veřejné služby v naší obci.

V následujících týdnech a měsících je dle příslibu pracovníků oddělení zaměstnanosti Úřadu práce v Hodoníně očekáváno zvýšení počtu pracovníků veřejné služby na celkový námi požadovaný počet 32 osob.

Všichni ze současných pracovníků jsou osoby mající trvalý pobyt v obci Lužice. Polovinu pracovníků veřejné služby, tj. 9 tvoří ženy, druhou polovinu pak muži. Mezi vykonávané činnosti pracovníků veřejné služby patří:

- Úklid a údržba veřejných prostranství
- Péče o zeleň
- Úklid a údržba a pomocné práce v prostorách veřejných budov
- Pomocné práce při čištění lesa a při čištění kanalizace
- Pomocné práce při pořádání kulturních a sportovních akcí v rámci obce.

Jedna z pracovníků veřejné služby je vyčleněna na kontrolu pravidel pro používání a umístění čísel popisných a orientačních v naší obci.

Nejstarší z pracovníků veřejné služby dosáhl věku 60 let. Dvěma nejmladším pracovníkům je 21 let. Ke dni 15. června odpracovali všichni pracovníci veřejné služby v obci Lužice celkem 556 hodin veřejně prospěšných prací.

Pracovníci veřejné služby vykonávají svou činnost pod vedením a odborným dohledem koordinátora veřejné služby. Koordinátor provádí také s pracovníky vstupní školení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o požární ochraně. Koordinátor je zodpovědný za rozsah a kvalitu požadované činnosti pracovníků veřejné služby.

Michal Dombek, koordinátor VS

MÁTE OZNAČEN SVŮJ DŮM ČÍSLEM POPISNÝM A ORIENTAČNÍM?

Od listopadu 2009 upozorňujeme občany, aby označili svůj dům číslem popisným i orientačním, a chataře, aby označili své chaty evidenčním číslem, které jim bylo přiděleno. Většina domů v obci je čísla popisnými a orientačními označena. Děkujeme všem občanům, kteří tak již učinili.

Připomínáme, že na domě mají být obě čísla - popisné i orientační. Pro doručování zásilek, ale také pro rychlejší orientaci (např. záchranářů či hasičů) je označení domů oběma čísly velmi důležité. Z tohoto důvodu znovu apelujeme na občany, kteří doposud své domy neoznačili, aby to co nejdříve udělali. V opačném případě Obec Lužice využije své právo a udělí vlastníkům neoznačených nemovitostí pokutu.

*Jana Ambrožová,
místostarostka*

(Porušení této povinnosti stanovené zákonem o obcích fyzickou osobou je postížitelné jako přeštep dle § 47b odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích ve znění pozdějších předpisů, za který může obec uložit pokutu až do výše 10 000 Kč.)

V případě porušení této povinnosti stanovené zákonem o obcích vlastníkem nemovitosti, jímž je právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, nejde o přeštep, ale o správní delikt podle § 58 odst. 1 písm. a) zákona 128/2000 Sb., za který může obec uložit pokutu až do výše 10 000 Kč.)

Nejdůležitější informace:

1. Všechny budovy určené kolaudačním rozhodnutím k trvalému obývání musí mít popisné číslo a číslo orientační. Popisným a orientačním číslem musí být rovněž opatřeny tovární, administrativní, obchodní apod., budovy trvalého rázu, i když nejsou trvale obývány.
2. Vedlejší budovy se neoznačují zvláštními popisnými a orientačními čísly.

3. Tabulka s číslem popisným má rozměr 200 x 160 mm, bílý rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), modré pole, bílé arabské číslice výšky 75 mm.
4. Tabulka s číslem orientačním má rozměr 200 x 160 mm, černý rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), bílé pole, černé arabské číslice výšky 75 mm. Je umísťována pod tabulku s číslem popisným.
5. Tabulky musí být umístěny u vchodu tak, aby byly viditelné z veřejné komunikace.
6. Tabulky se umísťují zpravidla u hlavního vchodu do budovy z ulice, u vrat či u plotové branky vlevo při pohledu směrem z budovy, nejvýše do 2,5 m od země.
7. U nově kolaudovaných domů umístí vlastník domu do 60 dnů od právní moci kolaudačního rozhodnutí tabulku s číslem popisným.

Číslem evidenčním musí být označeny stavby určené k individuální rekreaci nebo stavby garáže, která není součástí budovy s popisným číslem, ve správním území obce.

Tabulka s číslem evidenčním má rozměr 200 x 160 mm, červený rámeček (4 mm od kraje tabulky, o síle 3 mm), bílé pole, červené arabské číslice výšky 75 mm.

Tabulky si můžete objednat ve firmě REPRESS, spol. s r.o., Plučárna 3594/10, 695 01 Hodonín, tel. 518 341 700, nebo REPRESS, spol. s r.o., Národní třída 3687/42, 695 01 Hodonín, tel. 518 342 531, 777 342 531.

FOTOGRAFOVÁNÍ DO PUBLIKACE

Téměř 40 obcí regionu Podluží, Hodonínska a Břeclavska se zapojilo do fotografování pro publikaci Kroje Podluží, Hodonínska a Břeclavska, jejímž autorem je známý fotograf Jan Židlický. Zachytí pro dnešní i následující generace lidové kroje v jednotlivých obcích. Bude ukázkou nejen toho, jaké typy krojů se v obcích dnes nosí, ale také kdo je nosí. Den „D“ pro Lužice byl 13. května 2012. Na fotografování se sešla téměř stovka lidí všech věkových kategorií a členové všech zájmových folklorních skupin v naší obci. Fotografování probíhalo díky profesionalitě pana Židlického a vstřícnosti všech zúčastněných velmi svižně v příjemné atmosféře na nejrůznějších místech obce. Poděkování patří všem občanům, kteří se do projektu zapojili – oblékli se do krojů, zapůjčili

prostory nebo pomáhali s přípravou krojů, oblékáním a organizací.

Fotografování se vydařilo, a proto bylo těžké se hned rozejít. S dobrou náladou, ve vzájemné pospolitosti poseděli mnozí na Starém kvartýře, ve slípku u Bartoníků, na Lidovém domě, nebo se zpěvem na nově opraveném voze projížděli s koňmi dědinou. Bylo třeba provést první zatěžkávací zkoušku a technickou prohlídku po jeho generálce... ☺

V zimních měsících se fotografování dokončí. Fotit se budou zimní typy krojů, dětská cimbálová muzika a zájemci o fotografování, kteří se nemohli květnového fotografování zúčastnit. Termin bude včas oznámen.

J. Ambrožová, místostarostka

Z jednání Rady obce Lužice

- RO projednala v souladu s §166 zákona č. 472/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, jmenování ředitele Mgr. Miroslava Hunčí, ředitele ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského, Lužice, příspěvková organizace, do pracovního poměru na dobu určitou 6 let („funkční období“). RO a Školská rada konstatovaly, že ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského, Lužice, příspěvk. org. dosahuje pod vedením ředitele Mgr. Miroslava Hunčí velmi dobrých výsledků. Z tohoto důvodu nebyl Radou obce Lužice ve stanovené lhůtě do 30. 04. 2012 vyhlášen konkurz na pozici ředitele ZŠ a MŠ v Lužicích. Funkční období Mgr. Miroslava Hunčí, ředitele ZŠ a MŠ Lužice, Jaroslava Dobrovolského, Lužice, příspěvková organizace, se tedy prodlužuje o dalších 6 let.
- Místostarostka informovala RO o navázání spolupráce s Romským centrem v Hodoníně,

kde řešila návrh obce Lužice, aby v sociální komisi RO pracoval zástupce z řad romských spoluobčanů. Sdružení Romů a národnostních menšin doporučilo, aby tuto práci vykonávaly pracovnice romského centra paní Jarmila Moosová a paní Alena Gavrišová. RO schválila paní Jarmilu Moosovou a paní Alenu Gavrišovou, pracovnice Romského centra v Hodoníně, členkami sociální komise RO.

- RO projednala a schválila Smlouvu o sdružených službách dodávky zemního plynu mezi Obcí Lužice a dodavatelem E.ON Energie, a.s.
- RO projednala a schválila Nájemní smlouvu mezi Obcí Lužice (pronajímatel) a Českou poštou, s.p. (nájemce) na části (2x1 m²) pozemků parc. č. 986/1 a 649 v k. ú. Lužice u Hodonína za 100 Kč/m²/rok pro umístění dvou poštovních schrán.
- RO projednala a schválila Smlouvu o dílo č. 12072010 mezi objednavatelem Obcí Lu-

žice a STAVEBNÍ FIRMOU PLUS s.r.o. na vývoz a uložení stavebních odpadů.

- RO projednala a schválila žádost o přijetí daru pro ZŠ a MŠ Jaroslava Dobrovolského, Lužice ve výši 20 000 Kč na výukový program pro 2. třídu od společnosti Permit, s.r.o., Místecká 845, 739 21 Paskov.
- RO projednala a schválila proplacení nákladů dopravy (autobusu) dětského souboru Lužičánek na vystoupení v Tvrdonicích a Hruškách.
- RO schválila finanční příspěvek ve výši 5 000 Kč Nemocnici TGM Hodonín, příspěvkové organizaci, Purkyňova 11, Hodonín.
- RO projednala žádost Anety Stibůrkové, Hostinec U Konečků, Velkomoravská 297, Lužice, o umožnění čepování na krojových hodech 2012.
- RO projednala a schválila návrh na složení dárek při vítání nově narozených občánků Lužic.
- RO schvaluje dary při vítání nově narozených občánků obce Lužice:
 - zlatý čtyřlístek cca 650 Kč
 - kniha Lužice cca 200 Kč
 - pamětní medaile cca 100 Kč
 - brožura cca 30 Kč

INFORMACE PRO OBČANY ČESKÉ REPUBLIKY

VYDÁNÍ PRVNÍHO OBČANSKÉHO PRŮKAZU V 15 LETECH

Povinností občana, který má trvalý pobyt na území České republiky a dosáhl věku 15 let, je mít občanský průkaz.

Pro splnění této povinnosti je nutné požádat o vydání občanského průkazu nejdříve v den dovršení 15 let věku tak, aby občanský průkaz byl vydán bez správního poplatku, a nejpozději do 30 dnů po dovršení 15 let věku tak, aby se občan nedopustil přestupku.

Pokud bude žádost podána ve větším předstihu, občanský průkaz bude vyroben před dovršením 15 let a doba jeho platnosti bude pouze 5 let (občanům starším 15 let se vydává občanský průkaz s dobou platnosti 10 let). Občan by také musel zaplatit správní poplatek ve výši 50 Kč, protože by se jednalo o vydání občanského průkazu občanu mladšímu 15 let (podle položky 8. Sazebníku správních poplatků, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích).

Z uvedeného vyplývá, že občan, který nebude mít v den dovršení 15 let občanský průkaz, se nedopouští přestupku a má ještě lhůtu 30 dnů na to, aby o vydání občanského průkazu požádal.

Domovní odpad - termíny vývozu Přehled vývozu popelnic od domů v 3. čtvrtletí 2012:

4. 7. 2012 + pytle
18. 7. 2012

1. 8. 2012 + pytle
15. 8. 2012

29. 8. 2012 + pytle
12. 9. 2012

26. 9. 2012 + pytle

Muzejní spolek v Lužicích vás zve na novou výstavu s názvem

„TOULKY PŘÍRODOU“,

která bude probíhat na Starém kvartýru.

Tato výstava je připravena ve spolupráci s ornitologem a fotografem Oldřichem Mikulicou a seznámí nás s přírodními biotopy, které obklopují naši obec. Můžete se podívat na množství krásných fotografií, které vám umožní nahlédnout do „soukromého života“ živočichů, kteří žijí v našem okolí.

Vernisáž proběhne 29.června 2012 v 18 hodin

V období Cyrilometodějských hodů bude výstava otevřena

8. a 9. července od 14 do 18 hod.

a dále o nedělích v červenci, srpnu, září a říjnu od 14 do 18 hod.

PUTOVÁNÍ ZA VODNÍKEM TIHELŇÁKEM

Poprvé se mohli rodiče s dětmi vydat na zajímavé putování, které pro ně na sobotu 19. května připravila při příležitosti „Dne rodiny“ kulturní a sociální komise RO ve spolupráci se Slováckým krúžkem, včelařskou organizací, lužickými skauty a Brontosauři. Projížďku na koničkách zajistila paní Chládková. Děti na jednotlivých stanovištích plnily úkoly, za které dostávaly rybičky. U cíle je čekal opravdický vodník Tihelňák, který dal každému účastníkovi pochodu diplom a odměnu. Místo grilovaných rybiček si všichni pochutnali na špekáčcích od pana Frýdka, ale to nikomu nevadilo, protože byly výborné. Nemladším účastníkem byl Michálek Molnár – 8 měsíců, nejstarším účastníkem babička Sasinková a nejpočetnější výpravou děti z ulice Kratiny (Maršálkova, Bučkova a Holomčíkova). Děkuji všem rodinám, které se zúčastnily, organizátorům, pomocníkům a hlavně vodníkovi Tihelňákovi. Věřím, že i příští rok se za ním děti vypraví.

Jana Ambrožová

V cíli pochodu u vodníka Tihelňáka

foto: Jana Králová

OSOBNOST

Paní Anežka Zimková

Většina z vás jistě zná drobnou usměvavou bělovlasou paní, která sice již oslavila devadesáté první narozeniny, ale v očích ji přesto probleskují jiskřičky smíchu a dobrou náladu by mohla rozdávat na potkání. Je to paní Anežka Zimková, pro mnohé z vás vaše paní učitelka z mateřské školy.

Narodila se v Lužicích manželům Květonovým. Šťastné dětství, na které vzpomíná velmi ráda, prožila se svým starším bratrem Josefem v Chalupách. O svých rodičích vypráví s velkou úctou, byli jí v životě oporou

i vzorem. Vzpomíná i na paní učitelku Korejšovou a pana učitele Komosného, kteří ji učili v lužické obecné škole. Pan učitel Martin Komosný byl i známým kronikářem. Paní Anežka byla velmi živé dítě, s velkým západem chodila cvičit do Sokola a to se jí stalo osudným. Po pádu z náradí utrpěla těžký úraz páteře, který ji na tři roky vyřadil z normálního života. Byla upoutána na lůžko, nemohla se sama vůbec pohybovat. Navíc to bylo v době krize a její otec byl nezaměstnaný. V té době rodině pomohla Masarykova liga, instituce, která se za

Paní Anežka Zimková

první republiky starala o nemocné nemajetné děti. Zařídili ji léčení nejprve v nemocnici v Brně, dva roky potom strávila v rehabilitačním sanatoriu v Šumperku.

Třída MŠ v roce 1973 s paní ředitelkou Anežkou Zimkovou

Po ukončení obecné školy v Lužicích a „měšťanky“ v Hodoníně absolvovala čtyřletou Odbornou školu pro ženská povolání v Hodoníně. Po jejím ukončení byla zaměstnána v továrně na překližky a dýhy, kde pracovala až do konce války. Po skončení války navštěvovala vzdělávací pokračovací kurs a zkušebně nastoupila jako učitelka ve žňovém útulku v Prušánkách. Práce s dětmi se jí zalíbila, proto požádala o místo učitelky. Byla umístěna v mateřské škole v Křidlůvkách na Znojensku, později v Bořicích v pohraničí, kde působila nejprve jako učitelka, pak ve funkci ředitelky MŠ 8 let. Potom se vrátila do Lužic, jednak proto, aby se mohla starat o své rodiče, a také proto, že

v Lužicích se uvolnilo místo ředitelky v místní mateřské škole, kam nastoupila v roce 1953 a odešla do důchodu v roce 1977. Jako důchodkyně zastávala funkci učitelky v mateřské škole v Mikulčicích do roku 1978.

Na otázku, co je ve výchově dětí nejdůležitější, odpověděla: „Láska, trpělivost, osobní příklad.“ Nacvičila s dětmi mnoho besídek, se školními dětmi připravovala předtančení na plesech, i v důchodovém věku spolu s paní učitelkou Maradovou učily děti mazurku, polonézu, českou i moravskou chováním.

Za svou pedagogickou práci byla několikrát oceněna, MŠ v Lužicích patřila k nejlé-

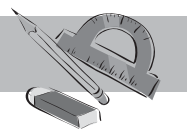
pe hodnoceným školám na okrese. Kromě této práce se věnovala činnosti v kulturní komisi a v letech 1963 – 1991 byla kronikářkou obce Lužice, za což se jí dostalo od obce ocenění, kterého si velmi váží. V této době seznamovala děti ve škole s dějinami naší obce formou besed – Besedy s kronikou.

Paní Anežka Zimková žije i nadále v Lužicích s manželem, synem a jeho rodinou. Největší radost má ze své malé pravnučky. Je stále duševně velmi čilá, i když tělo již někdy odmítá poslušnost. Zúčastňuje se i se svým manželem mnoha akcí pořádaných obcí. Nezbyvá než popřát ji hodně zdraví a úsměv ve tváři i v dalších letech.

V. Kotásková

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Z mateřské školy

Prázdniny už na nás pomaloučkou nakukují za rohem a my začínáme hodnotit uplynulý školní rok. Co nám dal, co vzal, co se podařilo, co méně, z čeho můžeme mít radost, na co být pyšní.

Záříjový měsíc nového školního roku 2011/2012 pro nás začal poměrně náročnou přípravou na Den otevřených dveří, konaný při příležitosti ukončení celkové rekonstrukce mateřské školy. Po 26 le-

tech provozu byla provedena výměna oken, vstupních dveří, zateplení budovy včetně fasády a položení nové krytiny střechy. V průběhu roku proběhla na zahradě mateřské školy také výstavba altánku a instalace pryžové dopadové plochy kolem skluzavky.

Po dobu již zmiňované akce vyšlo nádherné počasí a slavnostně vyzdobená zahrada mateřské školy ožila spoustou dětí, rodičů, účinkujících, hostů.

Příjemnou atmosféru podmalovávala po celou dobu dětská cimbálková muzika pod vedením paní Šimčíkové, která doprovázela naše nejmenší z folklorního kroužku při jejich vystoupení. Hosté měli možnost prohlédnout si celou budovu mateřské školy, pro děti byl připraven zábavný program v podobě skákacího hradu, soutěží, zahradou se táhla vůně grilovaných klobás, hosté mohli ochutnat výběr-

né koláčky od našich milých seniorek a díky manželům Sobotkovým, kteří jsou již našimi pravidelnými sponzory, netrpěl nikdo z přítomných žizní... Školka nám nádherně rozkvetla a věříme, že vložené investice přinesou nejen ekonomickou návratnost, ale také radost všem, kteří ji navštěvují a kteří tady pracují.

Výuka dětí ve třech věkových smíšených třídách probíhala dle Školního vzdělávacího programu v souladu s požadavky Rámcového vzdělávacího programu pro předškolní výchovu pod názvem Hrajeme si a poznáváme svět. Mimo povinné vzdělávání měli naši nejmenší možnost nadstandardní nabídky zájmových kroužků - Předškoláček, Cvičení rodičů s dětmi, Angličtina, Folklorní kroužek a jeho Přípravka pro nejmenší děti, funguje zde poradenská činnost v oblasti logopedie.

účastnili jsme se Barevného odpoledne pro děti k příležitosti lužického vinobraní, uskutečnili jsme výstavu dýní s táborákem. V měsíci listopadu byl v mateřské škole již pravidelný Halloween, účastnili jsme se slavnostního rozsvícení vánočního stromu u OÚ, měli jsme besídku na Mikuláše i na Vánoce.

Pro rodiče předškolních dětí uspořádaly paní učitelky ukázkové hodiny, tyto děti navštívily také 1. třídu ZŠ a v měsíci únoru absolvovaly zápis do 1. třídy.

Ve spolupráci se ZŠ proběhly také další aktivity - Lužická lafka, Fašank, Karneval, Vynášení Moreny, Kolečkové brusle.

V měsíci květnu se uskutečnil zápis dětí do mateřské školy - o naši školičku byl velký zájem, ale z kapacitních důvodů nebylo možné všechny zájemce uspokojit.

Májový měsíc byl také ve znamení Dne maminek. Po tři odpoledne se školičkou ozýval zpěv dětí, básničky. Děti předvedly svá umění, obdarovaly maminky milými dárčky. Poděkování patří našim p. kucharkám za pohoštění, které pro maminky připravily.

A máme tady poslední měsíc, červen...

První červený den - ostatně jako každoročně - jsme dostali pozvání od manželů Sobotkových na oslavu MDD na Lužák - zde pro nás měly být připraveny soutěže, hledání pokladu, jízda na konících, pohoštění. Vzhledem k počasí byla zvolena náhradní oslava v mateřské škole a děti určitě nebyly ošizeny a svůj den si patřičně užily.

Manželům Sobotkovým moc a moc děkujeme, neboť nejen na Den dětí, ale i při jiných příležitostech od nich

dostávají naše děti krásné dárkové balíčky. Já osobně si jich vážím nejen jako sponzorů a rodičů, ale především jako lidí.

Ještě jednou děkujeme. A poděkování patří i našim milým seniorkám, které pro nás příležitostně připravují pohoštění v podobě koláčků a milosti a zároveň děkujeme za občerstvení na Den dětí, kdy jedeme oslavit svůj den do ZOO v Hodoníně.

Pokud se zmiňuji o sponzorech, poděkování patří také p. ing. Krásnému, který nám na Vánoce daroval finanční prostředky na zakoupení hraček pro děti.

A co nás ještě v tomto školním roce čeká? Zbývá pouhý měsíc, ale ten je akcemi nabitý až příliš... Oslavy MDD budou pokračovat návštěvou ZOO v Hodoníně, dokončujeme plavecký výcvik, děti se budou

společně fotografovat, můžeme se těšit na výlet na Pohádkovou plavbu lodí po řece Moravě, na divadelní představení divadla Barborka z Brna, divadélko Šikulky z Vracova, Rozloučení s předškoláčky.

A potom? Potom se rozjedeme na prázdniny, na dovolené, za sluníčkem, za dobrodružstvím. A než se nadějeme, budeme opět připravovat nový školní rok a naše školička opět ožije...

Já osobně si velmi vážím toho, že jsem dostala možnost v této mateřské škole pracovat. Je to pro mě druhý domov. Před časem jsem dobrovolně opustila velmi zajímavé zaměstnání se spoustou dobrých lidí, s vynikajícím vedením a přešla do zaměstnání nového. Mohu zcela zodpovědně říct, že svého kroku nelituji. Poznala jsem celou řadu příjemných lidí, fajn rodičů i prarodičů, které mám velmi ráda. Jim děkuji a zvlášť děkuji svým kolegyním za jejich poctivou práci. Za to, jaká v naší školce vládne atmosféra, jak tu každý dělá spoustu práce navíc a jak se to pozná... Myslím, že svou práci děláme dobře.

Tak krásné léto všem... a dávejte na sebe pozor.

*Iva Rezková
vedoucí učitelka*

Foto: archiv MŠ

STŘÍPKY Z PRIMA ŠKOLY

I další měsíce školního roku patřily **soutěžím tříd**. V dubnu osmáci kontrolovali **zapomínání** školních pomůcek a domácích úkolů. Druháci připravili **Šmouli hrátky** (puzzle, zumba) a 5. A třída zorganizovala **talentmání**. Poté byla celoroční soutěž tříd uzavřena a vyhodnocena nejúspěšnější třída. Zvítězila třída 5.A, která jako odměnu za vítězství získala **Školní výlet „Legrace“** (návštěva cirkusu a lanového centra v Brně).

V rámci matematiky se žáci naší školy zapojili do mezinárodní soutěže **Matematický klokan**. V okresním kole se nejlépe umístila Natálie Dvořáková ze 4. třídy, získala 2. místo v kategorii 4. a 5. třídy.

Během školního roku pořádáme pro naše žáky výchov-

Žáci 5. třídy na „Školním výletě – Legrace“

né pořady, letos to byl např. koncert Trio Romen nebo muzikoterapie.

Nocování v pátek ve škole proběhlo již podeváté. **Noci s Andersenem** se zúčastnilo 150 dětí. O všechny se posta-

ralo 44 ochotníků z řad učitelů a provozních zaměstnanců školy, rodičů a bývalých žáků naší školy. Všem, kteří přišli a mají radost z toho, že mohou něco udělat pro naše žáky ve svém volném čase, moc děkujeme!

Úspěšní reprezentanti Lužic – Štafetový závod na kolečkových bruslích
Foto: ZŠ Lužice

Chlapci z prvního stupně se zúčastnili fotbalového turnaje **Mc Donald's cup**. Děkujeme TJ Baník Lužice za technickou pomoc při zajištění turnaje a panu Daliboru Petraskovi za odborný dohled v době konání turnaje.

Závod na **kolečkových bruslích** se uskutečnil hned dvakrát, poprvé to bylo školní kolo formou závodu jednotlivců a podruhé štafetový závod,

kterého se zúčastnily čtyři školy Regionu Podluží. Naše štafety vybojovaly zlato, štafeta prvního stupně zvítězila po dramatickém vývoji závodu, závodníci z druhého stupně zvítězili s přehledem. Blahopřejeme! Děkujeme všem občanům za jejich vstřícnost a toleranci v době konání závodů.

Vynášení Moreny je akcí žáků prvního stupně a dětí z mateřské školy. Toto příjemné

dopoledne mohou zažít nejen díky svým vyučujícím, ale také díky firmě Lutes, která pomáhá při opékání špekáčků, a také díky panu Sobotkovi a restauraci Lužák, ti připravili zdarma občerstvení pro naše děti.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy vyhlásil, v souladu s příslušnými ustanoveními § 171 školského zákona, Program zjišťování výsledků vzdělávání - Zjišťování výsledků vzdělávání Českou školní inspekci v roce 2012. I naše škola se zúčastnila **testování** - první celoplošné generální zkoušky ověřování výsledků žáků na úrovni 5. a 9. ročníků základních škol.

Jarní **sběr papíru** má své vítěze v kategorii tříd i jednotlivců. Nejúspěšnějšími třídami jsou 5.B, 1. a 5. A, k deseti nejlepším jednotlivcům patří: Martinková Kristýna, Skočíková Olga, Skočíková Julie, Dulovcová Lucie, Lacková Hana, Štětková Sára, Vagač Roman, Slatinský Ondřej, Slatinský Jakub a Slatinský Patrik.

V okresním kole dopravní soutěže **mladých cyklistů** se družstvo mladší kategorie ve složení Ondřej Lorenc, Radek Laub, Lucie Balášová a Veronika Doricová umístilo na třetím místě.

Pěveckých soutěží proběhlo několik a naši mladí zpěváci školu úspěšně reprezentovali. V soutěži **Skřivanci ze Slovácka** (Kamila Šošovičková, Anna Havránková), **Zpěváček Podluží** (Anna Havránková, Adé-

la Černá, Zdeněk Kopřiva). Soutěže **verbířů** se zúčastnil Jaroslav Černý.

Folklorní soubor **Lužičánek** má za celý školní rok několik úspěšných vystoupení. Vše díky jeho vedoucí Zdeňce Bravencové.

Během celého školního roku sbírají žáci primy - školní peníze, které získávají za aktivitu a úspěchy v různých činnostech. Těm, kterým se podařilo nasbírat nejvíce prim, připravil pan starosta s paní místostarostkou odměnu ve formě **výletu se starostou** do Prahy s tímto programem: návštěva Velvyslanectví Francie, projížďka lodí po Vltavě a prohlídka Senátu ČR. Mezi nejúspěšnější a neaktivnější žáky tohoto školního roku patří: Neugebauerová Kristýna (9. tř.), Černá Eva (5. A tř.), Šošovičková Kamila (9. tř.), Dvořák Matěj (4. tř.), Šimánek

David (9. tř.), Černá Adéla (5. A tř.), Knápková Kateřina (4. tř.), Fojtů Dominika (7. tř.), Gožďálová Anna (5. A tř.), Dvořáková Natálie (4. tř.), Herůdek Jan (2. tř.), Kotásková Věra (9. tř.), Fogt Karel (6. tř.), Horňáček Martin (8. tř.), Doricová Veronika (7. tř.), Karas Jan (6. tř.), Dulovcová Lucie (4. tř.), Lacko Martin (3. tř.), Pekařová Veronika (2. tř.) a Makuderová Eliška (9. tř.). Děkujeme obci za organizaci tohoto výletu.

Školní rok 2011/2012 je za námi. Přeji žákům krásné prázdniny, pedagogům příjemnou dovolenou a všem slunečné a pohodové léto!

Mgr. Jana Ličeníková

OMLUVA:

Omlouvám se panu Bronislavu Benešovi za chybné uvedení jeho jména v minulém čísle zpravodaje.

J. Ličeníková

PODĚKOVÁNÍ

Žáci druhé třídy, třídní učitelka a vedení školy děkují rodičům za finanční péči o druhou třídu. Manželům Štětkovým za zprostředkování finančního sponzorského daru a za nákup kvalitních výukových a zábavných her, manželům Sobotkovým za sladkosti k Mikuláši, ke Dni dětí a za občerstvení na Lužáku při vynášení Moreny, manželům Slatinským za sladkosti pro děti a za zakoupení sedačky na chodbu vedle třídy rodinám Pekařovým a Kristovým.

Žáci čtvrté třídy, třídní učitelka a vedení školy děkují rodičům Kláry Harcové za finanční příspěvek na autobus na školní výlet pro žáky čtvrté třídy.

Zdravotnický kroužek

Dobrý den, chtěla bych vám napsat o našem kroužku. Učíme se tam spoustu užitečných dovedností pro zdraví – např. jak ošetřit bezvědomí, zlomeniny, vyvrtné kotníky a všelijaké další úrazy a zranění. Jsme výborná parta, spousta srandy a občas se i ulejeme z vyučování ©. Jsme pozorní a učenliví a tedy zvládneme někomu zachránit i život. Zdravotník je jednou týdně – ve středu. Celý rok se připravujeme a v květnu se účastníme soutěže. Vede ho paní učitelka Herůdková a její syn Honza Herůdek.

Emilie Fogtová, 3. tř.

Členové zdravotnického kroužku ve školním roce 2011/2012:

A. Gožďálová, L. Kordula, L. Filípková, L. Dulovcová, M. Janečková, A. Černá, A. Úlehlová, E. Fogtová, L. Nejezchlebová, J. Herůdek, N. Nilsen, A. Horňáčková, J. Karas, M. Turková, G. Chládková, D. Fojtů, N. Štorková

ZDRAVOTNICKÁ SOUTĚŽ

Celý školní rok jsme trénovali a na konci roku jeli na soutěž. Na začátku soutěže jsme si vylosovali číslo hlídky 7. První stanoviště jsme měli obrazovku a poznávali jsme byliny. Druhé stanoviště byl transport na šátcích. Třetí stanoviště byla zlomená ruka, zvrtlý kotník a krvácení

z nosu. Na čtvrtém stanovišti byla popálená ruka. V tělocvičně bylo vyhlášení, skončili jsme na druhém místě a dostali jsme diplom a plyšovou kačenu. Bylo to těžké, ale zábavné.

*Anna Goždálová
a Lucie Filipková, 5. A tř.*

SOUTĚŽ MLADÝCH ZDRAVOTNÍKŮ

Dne 16.5.2012 vyjíždíme o půl osmé od školy na soutěž HLÍDEK MLADÝCH ZDRAVOTNÍKŮ !

Po příjezdu do školy Bohuslava Martinů (duhová škola) si losujeme pořadí, ve kterém budeme soutěžit.

Vylosovali jsme si číslo 2, a tak už o půl desáté vycházíme na první stanoviště, které je pro nás nejhorší, protože nejsme ještě tak sebraní, ale i přesto, že se nám nějak nedaří, ztrácíme zde pouhých 20 bodů.

Hned poté se odebíráme na stanoviště číslo 2, kde nás čeká bezvědomí s podezřením na prasklou lebeční spodinu a krvácejícím uchem a zlomená ruka s šokem.

Na třetím stanovišti máme otevřenou zlomeninu levé nohy a zavřenou zlomeninu pravé ruky.

Po krátké přestávce jdeme na čtvrté stanoviště, kde nás čeká obvazová technika a poznávání bylinek.

Na poslední páté stanoviště, kde máme transport, už jdeme s chutí a elánem, a proto také neztrácíme žádné body.

Následuje přestávka, kde máme čas na občerstvení a chvíli klidu, dokud nevyhlásí výsledky.

A už je to tady... Po vyhlášení výsledků se umísťujeme na krásném 2. místě.

Chtěli bychom moc poděkovat p.uč. Herůdkové a jejímu synovi Johnymu Herůdkovi za vzornou přípravu na soutěž a čas, který s námi strávili.

*Dominika Fojtů
a Martina Turková, 7. tř.*

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme paní **JINDŘISCE ČERNÉ**, poslední předsedkyni místní skupiny Českého červeného kříže v Lužicích, za finanční dar zdravotnickému kroužku.

Mgr. Hana Herůdková,
Jan Herůdek a 17 členů zdravotnického kroužku

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

V týdnu od 21.5.2012 do 25.5.2012 jela třetí třída na školu v přírodě.

Než jsme dojeli na školu v přírodě, jeli jsme do Bílých Karpat a tam jsme dělali úkoly. Pak jsme jeli do hotelu Radějov, který je na Lučině, kde jsme bydleli. První jsme se ubytovali a pak jsme šli na oběd. Bydleli jsme po čtyřech, zvlášť holky a zvlášť kluci. Bylo nás celkem 15 dětí a s námi byla paní učitelka Vojkovská a paní vychovatelka Bravencová.

Během školy v přírodě jsme byli na kopci Šumárníku, vystoupili jsme na rozhlednu Travičná a šli jsme taky na salaš.

Dělali jsme spoustu soutěží, za které jsme dostávali diplomy, měli jsme olympiádu, 2x jsme se koupali v přehradě Lučina. Večer jsme měli pyžamovou párty.

Když jsme se vraceli domů, stavili jsme se na kuželovském mlýně.

Moc se nám to líbilo, bylo to super, chtěli bychom tam jet znovu.

Děkujeme obecnímu úřadu za příspěvek na autobus.

Za žáky 3. třídy Martin Lacko

O výletě se starostou

Při návratu z výletu se účastníci výletu vyjádřili k příjemně strávenému dni v Praze. Chlapci a děvčata se vraceli spokojeni a své dojmy vyjádřili např. takto:

- Všechno se mi moc líbilo. Bylo to super. Děkuji, že jsem mohla jet.
- Tento výlet se mi moc líbil a byla jsem ráda, že jsme si mohli něco koupit.
- Celý výlet se mi moc líbil, ale asi nejvíce vyjížděka lodí, ale i senát a francouzské velvyslanectví se mi moc líbilo.
- Výlet se mi moc líbil. Nejhezčí byla prohlídka senátu. Jsem moc ráda, že jsem mohla jet.
- První jsme byli na francouzském velvyslanectví, bylo to tam hezké. Potom jsme jeli na lodi, tam jsme se něco naučili. Pak jsme šli na senát, byly tam hezké obrazy.
- Líbilo se mi všechno, ale nejvíce vyjížděka lodí a francouzské velvyslanectví.
- Tenhle výlet se mi moc líbil. Za poslední tři roky jsem byla pokaždé a určitě tenhle byl nejlepší, i jsem se něco nového dozvěděla. Moc děkuji

panu starostovi a vážím si toho, že jsem tady mohla být. Vše bylo super a nic nebylo lepší, vše bylo stejně úžasné.

- Byl to opravdu krásný a zajímavý výlet. Jsem ráda, že jsem tu mohla být.
- Výlet se mi velice líbil. Jsem velice ráda, že jsem si tento výlet se starostou zasloužila. Celý příští rok se budu zase tak snažit.
- Výlet byl super! Nejlepší z posledních tří roků. Sice jsem už spoustu míst navštívila, ale i tak jsem je ráda znovu viděla. Děkuji!

Vedení obce a školy chválí všechny zúčastněné žáky za reprezentaci školy a obce na francouzském velvyslanectví a v senátu. Svým vystupováním a chováním ukázali naši školu a obec, jak nejlépe mohli.

Pan starosta i paní místostarostka byli oceněni velkým potleskem a poděkováním všech účastníků za uspořádání tohoto výletu.

Myslím, že všichni přijeli se spoustou zážitků a s maximální spokojeností.

Mgr. Jana Ličeníková

K U L T U R A

Výstava obrazů Jaroslava Pecky

Výstava našeho rodáka Jaroslava Pecky v Galerii výtvarného umění v Hodoníně, která zde probíhala od 4. dubna do 27. května 2012, se setkala s velkým ohlasem návštěvníků. Ohlasy a výsledek předčil všechna očekávání. Slova chvály v pamětní knize jsou důkazem toho, že je obrazy zaujaly, že oceňují práci pana Pecky a váží si toho, že je lužickým rodákem. Výstava, která byla původně plánována k 80. narozeninám pana Pecky, byla zakončena několik dnů před jeho 84. narozeninami. Stála mistra hodně sil a bezesných nocí. Věříme, že se brzy zotaví a načerpá nové síly. K tomu mu přejeme hodně pohody, optimizmu, elánu a moc děkujeme za spolupráci.

Jana Ambrožová

Do GVU se vypravili také žáci lužické školy se svými učiteli. Jaké jsou jejich dojmy a postřehy?

Postřehy deváťáků z výstavy obrazů Jaroslava Pecky v galerii

- S p.u.č. Věrou Kučí jsme si udělali výlet do Hodonína. Naše třída navštívila hodonínskou galerii, ve které byly vystaveny obrazy pana Jaroslava Pecky. Výstava byla zajímavá, v každém z jeho obrazů byly schované různé věci nebo třeba zvíře. Dokonce jsme vyráběli papírové ryby, barvili kameny a někteří vyráběli pruty. Také jsme podle šablon psali naše jméno. Této výstavy se postupně zúčastnily i ostatní třídy. Myslím si, že výstava byla pěkná a líbila se i ostatním. Doufám, že pan Pecka bude i nadále malovat tak pěkné obrazy.
- Výstava pana Pecky se mi vcelku líbila. Měl velmi zajímavé obrazy. Velmi mě fascinovalo, že kreslil skoro všude ženská ňadra.
- V hodonínské galerii se mi výstava pana Jaroslava Pecky zdála zajímavá a plná života. I když

spouště obrazů jsem neporozuměla. Hodně se mi líbil obraz Papoušek, byl výstižný a pěkný.

- Šlo vidět, že panu Peckovi se líbila ženská krása, a tak ji předvedl svými pocity na obrazech.
- Pan Pecka kreslil skoro furt ňadra, protože měl rád ženskou krásu. Některé obrazy byly docela zajímavé. Vyráběli jsme ryby, udice a kreslili jsme na kameny, ale to mě vůbec nebavilo. Na výtvarku moc nejsem, ale dalo se to.
- Návštěva v galerii se mi docela líbila. Viděli jsme obrazy pana Pecky, které byly pěkné a zajímavé. Vyráběli jsme papírové rybky a kreslili na kamení. Své výrobky jsme si mohli vzít s sebou domů.
- Výstava se mně hodně moc líbila. Byla tam spousta krásných obrazů. Taky jsme se pokoušeli nakreslit nějaké obrázky. Udělali jsme

si malý rybníček, do kterého jsme dali naše nakreslené rybky a udělali jsme si udice. Výstava se mi moc líbila. Bylo to velmi zajímavé, a ty obrazy byly velice krásné. Výstava, si myslím, že se povedla suprově. Příště galerii půjdu navštívit znovu.

- Návštěva v galerii se mi líbila. Měli tam hodně obrazů a děl. Výstava byla zajímavá a kouzelná. Pán, co nás provázel, byl příjemný. Galerie byla plná maleb od jednoho malíře, který obdivoval ženské poprsí. Dokonce i paní učitelce Kučí se galerie líbila. V galerii jsme byli se třídou. Pan Jaroslav je velice nadaný člověk. Jednou bych chtěl taky takové obrazy malovat. Určitě bych byl rád, kdyby pan malíř s velkým M maloval dál. Obraz, který se mi líbil nejvíce, byl Papoušek.
- Výstava obrazů byla zaměřena na ženy, které se mu velmi líbily, a proto v jeho obrazech byla často vidět těla žen, ale objevovaly se i jiné motivy. Ale často nešlo rozpoznat, co vlastně chtěl nakreslit a obrazem říct, ale tak jako každý malíř má svůj svět ve štětcích, tak má určité i pan Pecka. Na obrazech mě třeba zaujaly motivy, v kterých byla zakreslena písmena. Prohlídka v galerii mě ze začátku vůbec nebavila a zdála se mi nudná. Ale poté, co nás pan Buchta, který nás měl na starost, zabavil, můj názor se změnil k lepšímu. Výstava se tím pro mě stala zábavná a zajímavá. Nakonec jsme si také něco vyrobili a odnesli do naší školy. Jen těch pár gentlemanů v naší třídě chybělo, a tak se s tím vším tahala naše paní učitelka třídní, která s tím nebyla vůbec spokojená, že to zůstalo zase na ní.
- S výstavou pana Pecky jsem byla velmi spokojená. Pan Pecka má velké nadání a velmi se mi líbí, že umí vyjádřit své pocity štětcí, barvami a kouskem plátna. Má hodně zajímavé obrazy. A jde také vidět, že má velmi rád ženy. ☺ Co bylo na výstavě super, bylo to, že jsme si mohli namalovat své rybky a dát je do rybníčku. Někteří mí spolužáci si také vyrobili své pruty (na rybky). A abych to shrnula na závěr: Výstava J. Pecky byla úžasná. ☺

**OBEC LUŽICE A BAHAMI
ZVE PŘÍZNIVCE NA PŘEHLÍDKU
ZAČÍNÁJÍCÍCH AMATÉRSKÝCH
HUDEBNÍCH SKUPIN**

II. GARÁŽFEST

**AREÁL CIHELNA V LUŽICÍCH
14. ČERVENCE 2012
OD 16:30 HOD.**

**ZAHRAJÍ KAPELY
ONE LIFE, POTKANÍ SEZÓNA,
TYRŠOVA SPOLEČNOST,
NA VŠECHNY 4**

ONE LIFE – Rock – popová lužicko-brněnská sestava hrající autorský repertoár v anglickém jazyce. GARÁŽFEST zahájí, diváky naladí (navnadí?)

POTKANÍ SEZÓNA – Rock – folk alternative band čistě lužické výroby. Úředním jazykem stále čeština, deratizace zatím nehrozí...

TYRŠOVA SPOLEČNOST – Brněnské seskupení Tyršova společnost se vyznačuje hravými texty a melodickou linkou kombinovaných vokálů, což určitě potěší milovníky klasického rocku i vyznavače alternativnějších směrů. Jako jediní mají také v sestavě zpěvačky, takže taky něco pro chlapské oko....

NA VŠECHNY 4 – Rocková kapela z Vacenovic, která na pódii rozhodně není žádným nováčkem... To ovšem neplatí pro GARÁŽFEST
Michal Oliva

Lužické Léto 2012

- 29. 6. Vernisáž výstavy fotografií Toulky přírodou - Oldřich Mikulica od 18 hod.**
Starý kvartýr - otevřeno 8. a 9. července od 14 do 18.00 hod. a dále o nedělích v červenci, srpnu, září a říjnu od 14 do 18 hod.
- 6. 7. Veterán Cup, tenisový turnaj veteránů ve čtyřhře, TJ Baník Lužice od 9 hod.**
- 6. 7. Předhodová diskotéka, Lidový dům od 20 hod.**
- 7. 7. – 10. 7. Tradiční Cyrilometodějské krojové hody**
7. 7. Předhodový večer „Vije, vije, koně vrané“ od 20 hod.
- 8. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Vacenovjáci od 16 hod.**
- 9. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Stříbrňanka od 17 hod.**
- 10. 7. Krojová taneční zábava pod zeleným, DH Legrúti od 19 hod.**
- 12. 7. - 3. 8. VII. Sochařské sympóziu „Dřevo-kámen“ Lužice 2012**
- 14. 7. II. Garážfest od 18 hod.**
Zahrají kapely - Onelife, Potkaní sezóna, Tyršova společnost, Na všechny 4
- 21. 7. III. Literární večer na Cihelně od 19 hod.**
Vystoupí: Ladislav Špánik, Jiří Hubáček, Žaneta Voldánová, Jaroslav Jurčák
Hudební doprovod skupina Tempus
- 28. 7. Petangový turnaj od 14 hod.**
Občerstvení ve francouzském stylu
Country večer se skupinou AMULET a výukou country tanců od 18 hod.
- 3. 8. Vernisáž sochařského sympozia „Dřevo – kámen“ Lužice 2012 od 19 hod.**
- 25. 8. Prkačcup – 3. ročník závodu malotraktorů od 16 hod.**
Po skončení závodu country s výukou tanců a skupinou COUNTRYO

www.luziceuhodonina.cz

„Dřevo, kámen - Lužice 2012“

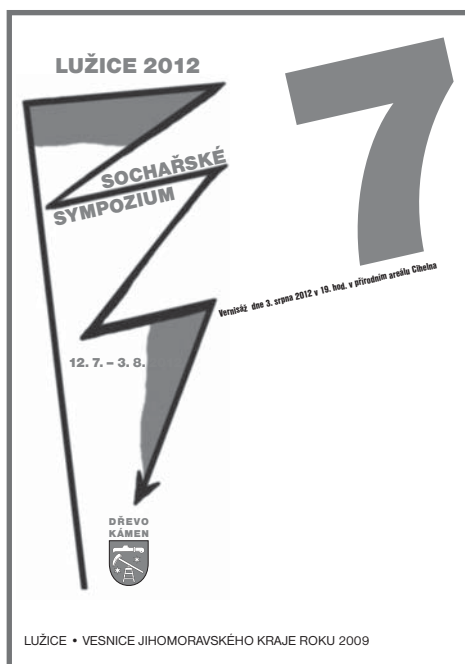
Již sedmé sochařské sympozium „Dřevo, kámen - Lužice 2012“ proběhne v areálu Cihelna od 12. července do 3. srpna 2012. Devět studentů sochařských ateliérů SOŠ a VOŠ z Českého Krumlova, Hořic a Uherského Hradiště bude tvořit na daná témata, kterými jsou v letošním roce:

1. socha hudebníka - životní nebo nadživotní velikost
2. socha nebo plastický objekt monumentálního pojetí na téma SPORT
3. Socha patrona místního rybníka Cihelna“

Věříme, že i v letošním roce najdou u nás v Lužicích studenti pěknou, přátelskou atmosféru a hodně příznivců, kteří budou sledovat vznikající díla a nenechají si ujít ani slavnostní vernisáž 3. srpna 2012.

Děkujeme všem sponzorům, kteří na VII. sochařské sympozium „Dřevo, kámen - Lužice 2012“ finančně přispěli. Bez jejich podpory bychom jej nemohli uspořádat. Děkujeme také všem ochotným hospodyňkám, které pro studenty určitě zase připraví něco dobrého na zub.

Jana Ambrožová, místostarostka

BAHAMI a Obec Lužice Vás srdečně zvou na

III. Literární večer na Cihelně

21. července 2012

V programu vystoupí:

Ladislav Špáník ze slovenského Záhoří, Jiří Hubáček z Vacenovic,
Žaneta Voldánová z Hodonína, Jaroslav Jurčák z Mikulčic.

Hudebně akci doprovodí skupina Tempus.

od 19 hod. v přírodním areálu Cihelna

ZPĚVÁČCI ZE SLOVÁCKA JSOU PROSTĚ DOBRÍ

Jednou z důležitých akcí v posledních dubnových dnech byla pro mě příprava dětí na soutěž a samotná soutěž Zpěváček Slovácka u nás v Lužicích. Důležitou říkám proto, že jsme se letos s rodiči zapojili do přípravy tím, že jsme domluvili cimbálovou muziku a zajistili zkoušku navíc - týden před soutěží. V minulosti zkoušeli zpěváci s cimbálovou muzikou až v den soutěže a to není dobré. I já jsem měla jednou tu potíž, že jsem měla neznámou písničku - molovou, těžkou a i s notami měli zkušení muzikanti tenkrát problém. Vzpomínám, jak měl cimbalista řekl, jestli si to náhodou nechci zahrát sama ☺. Chtěli jsme zpěvákům pomoci a podařilo se.

V neděli 22. 4. 2012 se soutěže Zpěváček Slovácka 2012 v Lužicích zúčastnilo 31 dětských lidových zpěváků z regionů od Vizovic až po Břeclav. Hrál cimbálová muzika Vojar s primášem Ant. Pavlušem ml. Název cimbálové muziky je složen ze jmen zakládajících členů, ale v této sestavě hrají od podzimu 2011. Jsou to mladí, výborní a zkušení muzikanti, kteří si jistě zaslouží pozornost. Práce s dětmi byla jejich první zkušenost a moc se jim líbila. A nás těší, že zpěváci i rodiče

Soutěžící o Zpěváčka Slovácka v Lužicích

Foto: archiv autorky

byli spokojeni. Bylo to opravdu moc podařené odpoledne. Jsem moc ráda, že se soutěž konala už podruhé u nás v Lužicích u Hodonína a tímto děkuji panu Synkovi a Obci Lužice za velkou podporu v organizaci.

Odborná porota to měla letos opravdu, ale opravdu těžké. Úroveň zpěváků na Slovácku byla velmi vysoká. Že vybrala ty nejlepší, o tom svědčí jejich úspěšnost v celostátním kole soutěže ZPĚVÁČEK 2012 ve Velkých Losinách. Šestice soutěžících, která v Lužicích vyhrála, postoupila do finále mezi dvacítku nejlepších zpěváků ČR. Ve finále čtyři soutěžící získali nějaká ocenění a vítězem Zpěváčka 2012 se stal i náš vítěz Patrik

Havlík ze Starého Poddvorova. O víkend, kdy probíhala soutěž ve Velkých Losinách Zpěváček 2012, jsem byla ve spojení s dětmi a moc mě těší výsledek. Až teď si uvědomuju, když jsem s nimi, jakou radost, lásku a sílu má dětský folklor, a ráda bych zůstala této činnosti věrná i v budoucnosti.

Vaše Kamila Šošovičková

KNIOVNA V LUŽICÍCH NABÍZÍ NOVÉ KNIHY

Milí čtenáři, chtěla bych Vás seznámit s nabídkou nových knih na měsíc červen:

Naučné:

Objevy, které změnily svět, Počítač pro seniory, Vodní rostliny, Velká čínská zeď, Mallorca

Beletrie:

Cartland - Urozený sluha, Clark - Kdo tě zná, Cook - Krize, Drake - Sladká jako hříb, Francková-Mucholapka na previty, Ivana, Fuchsová-Když divadlo sundá masku, Christie - Schůzka se smrtí, Klíma - Smrt má ráda poezii, Obermeyer - Můj císař, můj pán, Pospíšilová - Podzimní blues, Steel - Zrcadlový obraz, Uher - Vzdálený jez, Wagnerová - Zahrada pozemských rozkoší

Pro děti a mládež:

Fotbalová technika, Největší kniha nápadů, Zvonilka a kouzlo, Báro, nebřeč, Adélka, Adámek a abeceda, Já ještě nechci jít spát, Zápisky křídlem a kopyty, Hledá se nejkrásnější kluk, Rybáři a hasrmani

I tento školní rok se konal v naší knihovně Kroužek malých čtenářů pod vedením „paní Milky“. Účastnilo se ho 15 dětí. Všechny je chválíme za chování i za výrobky, které vyráběly buď pro sebe, nebo pro své rodiče. Slavnostní ukončení činnosti v tomto školním roce proběhlo 16. června. Soutěžilo se, hrály se hry, opékaly s špekáčky a rozdávaly se odměny za celoroční práci.

Chtěli bychom poděkovat sponzorům, kteří přispěli ať už finančním, nebo materiálním darem. Příští rok bude kroužek pokračovat, tak už se těšíme na děti, které zde zůstanou, i na nové prvňáčky.

Uzavření knihovny přes prázdniny najdete na stránce www.knihovnaluzice.estranky.cz a bude o tom informovat i místní rozhlas.

Z činnosti Kroužku malých čtenářů

Foto Milka Vavrysová

Otvírací doba se v době prázdnin nemění.

pondělí	13:00 - 16:30 hodin
středa	9:00 - 12:00 hodin 13:00 - 16:00 hodin
pátek	10:00 - 12:00 hodin 13:00 - 16:30 hodin

Přeji všem krásné prázdniny plné nových zážitků.

Nováková Jitka

SPOLKY

LUŽIČTÍ SENIOŘI NA VALAŠSKU

Týden nicnedělání si užívalo 19 lužických seniorů v krásném prostředí Horní Bečvy.

Ubytování a strava v hotelu Kahan byly skvělé.

V minulém roce jsme prožili příjemný týden společně se seniory z Prušánek a Mikulčic v Janských Lázních, parta to byla vynikající. Proto jsme se spojili i letos a opět společně prožili pěkný týden na Valašsku. Zaujala nás krásná krajina, pěkné zelené louky, lesy, chatky i ovečky, pasoucí se na stráních.

Dopoledne jsme si užívali plavání v krytém bazénu, vycházek či masáží, odpoledne jsme vyjžděli do okolí. Navštívili jsme pohankový mlýn v Rožnově a poučili se o zdravé výživě. Na Pustevnách jsme obdivovali Jurkovičovu architekturu, sochu Radegasta a vytrvalci vystoupili až na vrchol Radhošť. Ani skanzen v Rožnově pod Radhoštěm jsme nevynechali. Zajímavá byla návštěva Technického muzea TATRA v Kopřivnici. Viděli jsme všechny druhy aut, která se v Kopřivnici vyráběla, slavnou Tatra Hanzelky a Zikmunda, se kterou objeli téměř celý svět, vůz Expedice Lambarene a Lopreisovu Tatra, závodní automobily, motocykly a další zajímavosti. Zpestřením byla výstava obrazů Karla Gotta. Svou síň slávy zde mají manželé Zátopkovi. Nakonec jsme navštívili městečko Štramberk.

Večery jsme většinou trávili společně při harmonice s písničkou, tancem i dobrým vínem. Příjemnou pohodu trochu narušovalo chladnější počasí. Při loučení jsme si slíbili, že se v příštím roce opět sejdem na jiném krásném místě.

O příjemné zážitky se postarali paní Květa Kopečková z Prušánek a pan František Nesvadba z Rohatce, organizátoři naší dovolené, dobrou náladu udržoval se svou harmonikou pan Jarda Knápek.

M. Kadalová

Senioři u Radegasta

KLUB ČESKO-FRANCOUZSKÉHO

PARTNERSTVÍ VE SPOLUPRÁCI

S OBCÍ LUŽICE POŘÁDÁ V AREÁLU ČIHELNA

28. ČERVENCE 2012

- PETANGOVÝ TURNAJ OD 14 HOD.
- OBČERSTVENÍ VE FRANCOUZSKÉM STYLU
- COUNTRY VEČER SE SKUPINOU AMULET S VÝUKOU COUNTRY TANCŮ OD 18 HOD.

VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNÍ!

Byl pozdní večer, první máj...

...a kluci z chasy nabírají síly na dlouhou noc. Jelikož jsou si vědomi toho, že mají v chase krásná děvčata, která je reprezentují na veškerých akcích (ať už jsou to hody, ples nebo cokoliv jiného) a bez kterých - řekněme si to upřímně - by chasa nebyla to, co je, rozhodli se je odměnit podle tradice. Proto večer vyrostla před domem každé děvčičky májka, kterou si musíme všechny po celou noc hlídat. My holky jsme ale musely záukolovat své rodiče, protože jsme taky měly svoji práci. Obnova tradic se dostala i do našich rukou. Věřím, že jste si při svých jarních procházkách všimli nápisů, které se objevily po celých Lužicích před domy našich drahých šohajů. A tak měli dlouhou noc nejen kluci, ale i holky. Myslím si, že obě tradice stojí za to udržovat!

Velikonoční košť vína

Jako tradičně uspořádal i letos Slováký krúžek Velikonoční košť vína, který se konal 8. dubna. Bylo k dispozici asi 150 vzorků vína od vinařů z Lužic, Mikulčic a blízkého okolí. K tanci a poslechu nám zahrála Neoveská cimbálová muzika s primášem Rostislavem Rutarem. Letos se vydařilo počasí, a tak se celá akce nesla ve velmi příjemném duchu. Děkujeme všem vinařům za jejich vzorky vína.

Doufáme, že počasí nám bude přát i na **Cyrlometodějské hody. Letos se na vás budeme těšit v termínu 7. – 10. července.**

Lucie Nováková

Skauti z Lužic a Mikulčic Vás srdečně zvou na každoroční

Budete si moct zasoutěžit na stanovištích, zatancovat si, shlédnout masky ostatních a přitom všem se budete královsky bavit. Samozřejmě nebude chybět soutěž o nejlepší a nejlépe tancující masku. Tak přijďte!

Kdy? v sobotu 30. června od 15ti hodin
a kde? na zahrádce u restaurace "Lid'ák"

Mužáci na Baťově kanálu ale nejen o tom

Cyklistickým výletem na rozhlednu u Starého Poddvorova jsme vloni založili tradici jarních mužáckých výletů po Podluží a okolí.

I letos jsme tedy po zimě oprášili bicykly, dofoukli pneumatiky, promazali převody a to proto, abychom v sobotu 26. května dojeli z Lužic od restaurace Seva, kde byl start našeho putování, přes Hodonín na slovenský břeh Moravy a tady proti proudu směřovali kolem přístaviště Baťova kanálu ve Skalici až k přístavišti U Výklopníku v Sudoměřicích.

Oproti minulému putování se počet účastníků zdvojnásobil, což je jistě potěšitelné zjištění. Kromě mužáků vyrazily na trať i jejich drahé polovičky či děti.

Nejmladším cyklistou byl letos malý Martin Maršálek, který na malém dětském kolečku musel šlapat zhruba třikrát více než my dospělí, ale všechno zvládl statečně, bez remcání

a sportovně. Stejně jako jeho sestra Karolína a Jareček Černý se sestrou Adélkou.

Našemu výletu přálo optimální cyklistické počasí se sluníčkem a mírným větříkem.

Na Výklopníku nás čekaly grilované klobásky, pivénko a místní ovocné destiláty, ale hlavně prohlídka samotného Výklopníku s vyhlídkou po kraji z terasy na jeho střeše a samozřejmě plavba po Baťově kanálu, kterou jsme měli dopředu zajištěnou.

Naše výprava, která se ještě na místě rozšířila o ty, kteří z různých důvodů dojeli na Výklopník autem, se rozdělila na čtyři posádky a pod vedením kormidelníků – Jenda Makudera, Tomáš Maršálek, Láďa Novák a Pavel Král, jenž se v řízení střídal s Luďou

Výlet na sudoměřický Výklopník

Foto Jana Králová

Soustružníkem, a to vždy v okamžiku, kdy musel z lodě vylévat kelímkem vodu (že by loď byla přetížena a pod čarou ponoru? – je pravda, že na její palubě byly těžké váhy), se vydala po vlnách kanálu nejprve k přístavišti ve Skalici, potom k plavební komoře u Petrova a zpátky k Výklopniku. Provoz lodí po kanále byl čilý stejně jako u cyklistů na jeho břehu. I toto bylo příjemným zjištěním.

Bylo potěšitelné, že všichni kormidelníci zvládli po minútovém zaškolení ovládání lodí a po malých úvodních problémech je dovedli i s posádkami zdárně do přístavu. Nic na tom nemění ani skutečnost, že poslední loď byla do přístavu dovlečena okolo plujícím hausbótem, jelikož jí došlo palivo. Signál SOS zachytila sympatická mužská tříčlenná posádka zachránců z Ostravy, kterým jsme poděkovali a zazpívali, což bylo přijato potleskem všech návštěvníků Výklopniku.

Po společném fotografování šup na kola a stejnou cestou zpátky domů do Lužic, kde jsme povedený a příjemný den zakončili grilováním na hřišti.

Nyní už nezbyvá nic jiného než přemýšlet o výletu pro příští rok. Byli jsme už ve výškách (rozhledna), na vodě (Bařův kanál), tak co pro příští rok?

Ale nejenom zábavou žijí mužáci. Ti z Vás, kteří se pohybovali od března do května ve středu či v sobotu kolem

Focení do knihy o krojích

Foto Zdeňka Hubačková

garáže u sběrného dvoru na Kratinách si mohli povšimnout, že se tam něco děje. To se mužáci ve spolupráci s chasou rozhodli, že opraví a zrekonstruují vůz, na kterém jezdí v pondělí na hody a chasa ho využívá k ježdění po hodech v okolí. Nápad se zrodil na předvánočním poradě mužáků ve sklepě u Hubačků a byť se

názory na tuto aktivitu různily, zvítězil názor, že se vůz opraví. V rámci minimalizace nákladů se podařilo získat sponzorsky dřevo a některé další drobnosti, některé věci se nakoupily a pak už zbývaly jen šikovné ruce, které se pustily do práce. Každý přispěl podle svých dovedností a časových možností, hlavními tahouny

celé akce pak byli Pavel Král a Luděk Soustružník, kteří stáli i u zrodu celého nápadu.

Opravený vůz se poprvé předvedl veřejnosti v neděli 13. května, kdy probíhalo v Lužicích focení pro knihu o krojích Podluží. Pozitivním zjištěním bylo, že se tohoto focení aktivně zúčastnilo několik desítek občanů Lužic od těch nejmenších až po babičky a stařečky. Fotilo se v kostele, na prostranství před ním, na kopci, ve Starém kvartýru. A fotilo se i na voze – chasa i mužáci.

Zdařilé nedělní odpoledne jsme pak zakončili jízdou na voze po dědině. A vůz se nejenom osvědčil, ale i libil. Ať tedy slouží dlouhá léta svému účelu.

A co nás čeká dále?

V době, kdy budete číst tyto řádky, budeme mít za sebou tradiční mužácké zpívání podlužáckých sborů, které letos proběhne v Mutěnicích, a dále budou vrcholit přípravy na letošní hody, kterých se každoročně aktivně účastníme. A hned po hodech vyráží část sboru do partnerské obce Isdes. I tam se budeme snažit přenést kousek atmosféry z Podluží a Lužic.

Pěkné léto a pokojné prázdniny přeje za mužáky

Mgr. Tomáš Klásek

ROMSKÉ STŘEDISKO HODONÍN, o. s.

Romské středisko Hodonín, o. s. bylo vytvořeno z naléhavé potřeby zajistit účelné využití volného času romských dětí a mládeže, přičemž vycházíme z jejich přirozených vlastností a tradic.

V zájmovém tanečním kroužku naše děti nejenom tancem relaxují, ale zároveň secvičují programy pro vystoupení při nejrůznějších společenských či soutěžních příležitostech. V tomto směru získávají celou řadu ocenění v rámci celé České republiky, na což jsme všichni patřičně hrdí.

Doučovací kroužek pod vedením profesionálního pedagoga jim pomáhá zvládnout školní učivo s těmi nejlepšími výsledky. Především se jedná o jazyk český a matematiku, okrajově se pak věnují také ostatním předmětům podle aktuální potřeby jednotlivých dětí.

V počítačové učebně se seznamují se základy práce na počítači, kde v rámci doučovacího kroužku využívají některé edukační programy.

Pro nejmladší děti zde máme hračkami bohatě vybavený dětský koutek, aby zde hrou trávily chvíle, kdy jejich maminky vyřizují úřední nebo jiné naléhavé osobní záležitosti.

V letním období s dětmi vyjíždíme na táborové pobyty, zpravidla jednou ročně, mimo to realizujeme v případě finančních možností i pobyt víkendový - zde si děti odpočinou, hrají sportovní a společenské hry, účastní se přednášek na téma bezpečnost silničního provozu, ochrana zdraví, rizika užívání omamných látek atp. Dlou-

Z činnosti romského centra

hodobě spolupracujeme se školami, příslušníky Městské policie, lékaři a zdravotníky, orgány státní správy a veřejnými činiteli.

Během školního roku pro děti i ostatní příslušníky jejich rodin pořádáme klasické besídky - např. oslava Velikonoc, Dne matek, Mezinárodního dne Romů, Mezinárodního dne dětí, Mikuláše a Vánoce.

Jsmo nezisková organizace, ale svépomocí a spoluprací s úřady a obchodními partnery nabízíme našim dětem kvalitní služby. Odměnou jsou nám jejich dobré výsledky jak v chování a vědomostech, tak v následném sebeuplatnění.

Končí školní rok a zájmové kroužky vystřídají letní relaxačně-výchovné pobyty.

V případě zájmu o umístění svých dětí na některý z těchto pobytů si vyžádejte bližší informace osobně na adrese Romského střediska - Kasárenská 4, Hodonín nebo telefonicky +420 723 711 526, případně e-mailem: rs.hodonin@email.cz.

Přejeme krásné odpočinkové prázdniny.

Jarmila Moosová - jednatel
www.rshodonin.webnode.cz

Romské středisko Hodonín, o. s.
Kasárenská 4063/4
695 01 Hodonín
+420 723 711 526

MUZEJNÍ NOC NA STARÉM KVARTÝŘE

V pátek 25. května 2012 večer již podruhé ožil lužický Starý kvartýr Muzejní nocí. Členové Muzejního spolku se sešli v hojném počtu a kromě kvízů a hudby byla hlavním bodem večera beseda o životě kosmonautů na vesmírné stanici, kterou prezentoval Vít Straka, člen České astronomické společnosti. Beseda byla zajímavá, posluchači měli spoustu dotazů, na které přednášející vždy vtipně odpověděl. Po přednášce následovalo pozorování noční oblohy hvězdářským dalekohledem. Nejzajímavějšími objekty byly Měsíc, Mars a Saturn s jeho typickým prstencem. Beseda proběhla zábavným stylem. Těšíme se na další ročník Muzejní noci.

Dana Čechovská

**Lužičtí mužáci zvou
majitele fréz a malotraktorů tovární i domácí výroby
na 3. ročník závodu malotraktorů**

Prkačcup

**25. srpna 2012
park U Vrchnice
v 16 hodin start závodu**

po skončení country s výukou tanců
a skupinou COUNTRIO

Rozhovor

Když je koníčkem kůň

Mezi nejznámější osobností lužických koňáků patří bezesporu pan Zdeněk Vojtíšek. Lužickou chasu jedoucí na voze pod hodovou máju si bez Zdeně, jak mu všichni říkají, a jeho vyšňořených koní nedovedeme vůbec představit.

1. Zdeňo, o Tobě je známo, že jsi snad odjakživa miloval koně a celý život se jim věnuješ. Je to v rodině u Vás tradice? Kdo v Tobě probudil zájem o koně?

Už můj stařeček Jan Vojtíšek jezdil v cukrovaru s koňmi. A můj otec měl koně od svých 16 let, takže mě vlastně od narození provázeli koně. Byli součástí mého dětství a je tomu tak dosud.

2. Chodil jsi do nějaké školy nebo na nějaké školení o výchově koní?

Po základní škole jsem jezdil s koňmi v JZD půl roku a v roce 1965 jsem byl v Státním hřebčíně Tlumačov. Tam jsem byl nejprve u hříbat, potom u hřebců celkem 3 roky. Odtud jsem se vrátil zpátky do JZD Mikulčice, kde jsem 4 roky jezdil s koňmi.

3. Kolik let už koně chováš a jaká jsou to plemena? Svého vlastního prvního

koně mám od roku 1974. Převážně mám plemeno - český teplokrevný tažný kůň.

4. Já jsem tě nikdy neviděl sedět na koni, jezdil jsi někdy?

Už v Tlumačově jsem trénoval na koni ještě před mým 18. rokem, můj otec musel podepsat revers, abych mohl jezdit, a potom v JZD jsem jezdil plavit koně na rybníky a také jsem jezdil plavit před každou vyjížděkou s chasou.

5. Kde jsi celý život pracoval?

V JZD Mikulčice jsem začal u koní, ale po čtyřech letech jsem přešel jezdit s traktorem. Pracoval jsem tam 36 let. Teď už téměř 10 roků pracuji u OÚ a v LUTESU Lužice.

6. Takže chov koní je vlastně Tvůj celoživotní koníček. Vždy jsi s nimi pracoval na poli a dělal „formanky“ pro celé Lužice. Tak Tě všichni známe.

Ano, je to tak.

7. Mohl bys spočítat, kolik jsi měl za tu dobu koní a kolik jsi odchovával hříbat?

Koní jsem měl celkem 9 a odchovával jsem 11 hříbat.

8. Jak se jmenují současní koně a jak jsi s nimi spokojený?

Je to Rebeka a Šárka. Tu jsem si odchovával od hříběte, má už 23 let. Je to můj nejlepší kůň.

9. Jak dlouho trvá výchova tažného koně?

Od mládí jezdí vedle matky a asi za rok a půl se učí zapřahat.

10. Jak se musí o koně pečovat, co to obnáší?

Krmí se šrotem, zeleným a senem. Dávám jim ráno kolem páté hodiny, pak kolem 11 dopoledne a kolem osmé hodiny večer. Samozřejmě spotřebují k pití hodně vody. 10-12 litrů denně? Stáj se musí pravidelně čistit a i v zimě s nimi jezdit ven.

11. Kolik roků už vozíš lužickou chasu na všechny folklorní akce, ať jsou u nás, nebo v okolí?

S chasou jezdím 40 roků po všech hodech a akcích v okolí a do Tvrdonic na slavnosti jezdím už 30 let.

foto: archiv Zdeňka Vojtíška

12. A co pokračování v koňské tradici v rodině?

Z mých vlastních dětí nikdo nemá vztah ke koním, ale můj nevlastní syn Laďa se se mnou o koně stará a jezdí s nimi.

Zdeňo, děkuji Ti za rozhovor a přeji, aby Ti Tvůj krásný koníček – koně, přinášel radost, užitek a potěšení ještě mnoho let.

Se Zdeňou Vojtíškem si povídala

Alenka Hájková

Z HISTORIE

Odrobinky vzpomínek kluka z „dědiny“ aneb Lužice před tři čtvrtě stoletím

Msgre Josef Šindar

1. část

Kdy naši vstávali, nevím. Ale můj budiček byl nadvakrát. Ten první uši slyšely, ale tělíčku se ještě moc nechťelo. Marne jsem se bránil druhému buzení: „Dyť už su hore!“ „Co hore, důle už abys byl.“ Druhý příkaz byl už neodvolatelný. Honem aspoň kříž – poděkování za dobrou noc a na dobrý start

do nového dne, umýt se ve studené (v zimě bez rozpaků ve sněhu – jak ten býval čistunký!) a už s otevřenýma očima do nového dne. Dědina už byla vzhůru.

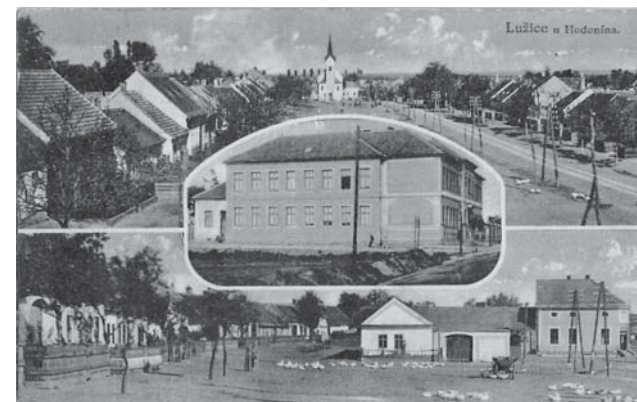
Dědina - v ní byli všichni strýčci a tetičky. Žena, která chodila v kroji, byla tetičkou. Které ve všední den nechodily v kroji, byly pro nás „paní“. Vzpomínám, že kdosi přišel a spustil: „Paní, prosím vás...“ Dostalo se mu odpovědi „Paní?

Jakásu já paní? Mám snád klobúk, lebo co?!“ I babiček bývalo v dědině poskrovnu V každé rodině, bez ohledu na věk, měli stařenku nebo stařečka. A vůbec nebylo směšné, že leckde rodiče byli oslovovali jako tatíček a mamička. Všechny, které jsme na ulici potkávali, jsme docela samozřejmě zdravili, přicházející do domu vítali...

Nastal den, nastaly povinnosti. Když byl připraven, až

s posvátnou úctou zadělán chléb, vezl se ve slaměnkách k pekaři. My k p. Norbertu Dršťkovi. Malého kluka fascinovaly u lužických pekařů jejich exoticky znějící křestní jména: (Rafael Blabla, Filip Kleveta, Rajmund Vašíček). Jak byl ten chleba – i tvrdý- dobrý! Však ten náš byl zadělávaný „kohutím mlékem“. A jak chutnal, zvláště když jej zbylý od svačiny z pole naši přinesli jako pozdrav od zajička.

Pokračování v příštím čísle.

Z archivu obce

„Vije, vije, koně vrané“

...zazpíváme si letos při cimbálu společně s mužáky a chasou na předhodovém večeru.

Koně - tato krásná, ušlechtilá zvířata nás provázejí životem. Koně byli vždy našimi průvodci a pomocníky v událostech dob pro nás šťastných i smutných. Zvesela ujížděli s nevěstou a ženichem, smutně kráčeli v pohřebním průvodu. Radostný zpěv chlapců je pobízel do klusu pod hodovů máju. Prožívali s námi doby míru i válek - zapřažení k pluhu i pod sedlem bojovníka s šavlí. I o nich se píše v kronikách a pečlivě si ukládají data v archivech jejich chovatelů, hospodářů, kočích.

Alespoň letmo do nich nahlédněme.

1848-1861

Koňské povozy rozvázely uhlí z těžby lignitových dolů, pro železnici, materiál a zboží pro sklárny, cihly z cihelny. Malí koníci tahali vozíky - huntiky po kolejkách v dolech. Koňské potahy rozvázely uhlí pro železnici.

1872-1874

Zdarma navozili sedláci s koňskými potahy cihly i z lužické cihelny na stavbu kostela a v roce 1908-1909 na stavbu místní školy.

1900

4 koně měl jen Matouš Marada. Ostatní hospodáři měli jen koně jednoho nebo dva. Chovné plemenné knihy koní měli Matouš Marada a Metoděj Komosný (měl koně dva).

K polním pracím i k tahu zapřahali menší hospodáři i krávy.

Josef Novák č. p. 299 (později dům prodal Marii Kopřivové) měl starší kobyliku. Rozvázal a prodával vápno, vykupoval železo. Aby na sebe upozornil, volal: „Vápno, vápno!“ (*Přezdívku měl Lepač.*)

1918-1920

V Lužicích je 65 koní

1923 68 koní

1937-1945

Koně tahají vozy již i na pneumatikách.

Právě na tuto období zavzpomínala paní Aloisie Víchová

„Vzpomínala jsem na kováře Dřevěného, že koval koně celej dědině, ale když to tak vezmu, ono tych koňů až tak moc nebylo. Na našem konci – jak nám říkali „huťari“, byl jenom jeden hospodář pan Unzeitlig (později Nečas) a Strmiskovi a ti měli jenom krávy. Potom to byli „kolónáci“ a ti teprv neměli žádné koně. Dědináři začínali od Lekavých, ti měli dvoch koňů, potom pan Nedbalec, strýc Petr Komosný, stařeček Bortlík, ten měl dva krásné koně, také si na nich móg zakládal a byli pro něho víc než nevěsta. U Vavrysů měli jen jednoho, a když bylo hodně práce, tož ho spárovali s krávu. Na baráku u Josefa Marady nevím, jestli měli koně, já si víc pamatuju spíš na to, že měli v domě výklad s botama od Batě (až se odstěhovali na Slovensko). O kúsek dál měl pan Janeček koňa, takového na světlehnědo a měl na stehně vypálený znak. Byla jsem zvědavá a maminka mně říkala, že je to vyřezaný kůň od vojáků a to že je jeho číslo. Potom František Blaha měl koně. Za zatáček býval strýček Mikuš, říkali mu Hašta a ten s koňama vozil ajzlopoňákem (zaměstnanci dráhy) z nádraží deputátní uhlí. My děti jsme na něho čekávaly a chtěly jsme se svézt na oji, no ale víc jak dvě se tam nevešly a ti ostatní, na které nezbylo místo, volaly:

Matouš Marada a jeho koně při práci na poli, r. 1940

„Strýcu, za vozem!“ Nekereý nás odehnal, ale strýček Mikuš a vedle něho pan Kuběna, také sedlák, nás nechali svézt. Súsed Jurák měl koňa ke svému řemeslu, byl řezník a svázal si na voze všecko, co bylo třeba. Vojtišci, ti mají koně a lásku k nim snad už v krvi, pan Rajmund Vašíček, pekař, zasej na bryčce rozvážal chleba a pečivo aj po jiných dědinách. Měl jednoho koňa. Štěpa Prygl, snád nejmladší sedlák, měl koňa grošáka a Vojta Marada měl koňů dvoch. Ale nejvíc mě utkvěl v paměti pan Novák u Lidáku, říkali mu Lepač a ten měl koňa, vlastně to byla kobylička, byla taková tmavá, enom chlupy na ní stály a žebra by jí spočítal, ten byl forman a jak tak jezdil dědinů sem a tam a měl žízeň, tak kobylička zastavila bez povelu

u každé hospody. Aj říkanka o ní byla.

Eště měl koňa aj Jožka Jaroš u fary a pan František Janeček na husím rynku měl mladého koníka, říkal mu Karel a k temu mě zvlášť vážů vzpomínky. Když roku 1945 šla fronta, koně táhli dělo a na noc odpočívali v Jahnovej zahradě (stará školka). Nevím za co, ale možná jim tatínek s nečím pomáhal, do rána jedna kobylička porodila hřebečka a vojáci nám ho darovali. Měli jsme ho asi 6 neděl ve chlévku pro kozu, ale co až by eště víc vyrůstal? Tak ho otec vyměnil u Janečků za guču sádla. To je asi tak všecko, co vím o lužických koňách. A že za mojeho dětství nebyli koně tak vyšňoření, jak jich má dnes Zdeňka Vojtišek na různé akce a slávy, to je jisté.“

Vyprávění paní Aloisie Víchové zaznamenala Věra Kotásková, květen 2012.

1950-1990

Kolektivizace - JZD Lužice, JZD ČSP Mikulčice, Zemědělské družstvo Mikulčice.

Také tato období zasahují do života koní, jejich hospodářů, chovatelů, kočích „koňáků“.

Z té doby je vyprávěna příhoda: okresní funkcionář přišel přesvědčovat chovatele, aby dal koně do JZD. Zemědělec funkcionáři odpověděl: „A tož co kdybyste tam dal svoje auto – já mám koňa enom jednoho a vy v tem vašem tatraplánu jich máte o moc víc ...“

1950-1960

V Lužicích je 5 chovatelů - Václav Štork, Matěj Vavrys, Martin Komosný, František Blaha, Josef Kuběna

Koně od hospodářů byli svedeni do stodoly Metoděje Komosného ke společnému ustájení.

1961

Ve sloučeném JZD Mikulčice-Lužice bylo 74 koní. Starali se o ně a s nimi jezdili družstevníci z Lužic i Mikulčic. Říkalo se jim Koňáci – J. Hunča, F. Blaha, V. Bolfík, F. Balun, M. Bortlík, J. Ištvanek, P. Netík, F. Prygl, Z. Vojtišek, F. Hubáček, M. Hubáček, F. Malánik, F. Salajka, G. Morávek, J. Kosík, J. Vavrys, R. Kotásek, K. Čajka, F. Šagát,

V. Imrych, F. Pitzinger, P. Irša, Kolesík, J. Koneček, F. Kuběna, J. Matušina.

Za práci s koňmi byli z Lužic vyhodnoceni - P. Netík, F. Prygl, F. Balun, F. Pitzinger.

1975

V JZD začal jezdit s párem hnědých bujných koní Josef Peňáz. V Mikulčicích zůstal až do důchodu v roce 1996.

1978-1980 4 koně

1992

Zemědělské družstvo Mikulčice mělo 6 koní.

2012

V Lužicích máme nyní i ženy „koňárky“ - chovatelky, sportovkyně, jezdkyňe.

Podle informace chovatelky koní paní Chládkové se v současnosti v Lužicích nachází cca 25 koní různých plemen a různého využití. Jsou to koně tažní a jezdeckí. Z plemen jsou tu zástupci: Českomoravský belgik, Anglický plnokrevník, Americký klusák, Český teplokrevník, pony, Hucul, a kříženci různých plemen. Jsou využíváni k tahu, polním pracím, rekreačnímu ježdění i na závody a také k chovu. Chládkovi využívají koně k chovu, jízdě kočárem, vozem i pod sedlem. Nejznámějším chovatelem zůstává Zdeněk Vojtišek, který zdědil po svém otci nejen jméno, ale také koňácké, chovatelské zkušenosti i lásku ke koním. Využívá své kobyly k vození Lužické chasy a polním pracím.

ností i lásku ke koním. Využívá své kobyly k vození Lužické chasy a polním pracím.

Slečna Kapitánová má kobyliku na závody, ráda skáče parkur. Jenda Kulík má koně pro radost na rekreační ježdění, preferuje western. Dále je tu pan Forgacs, paní Straková a další majitelé, kteří mají své koníky pro radost a rekreaci. Někteří další majitelé nejsou z Lužic, mají zde koníky jenom ustájené.

Miluška Kopřivová

Pozn. redakce:

Vážení čtenáři, pokud Vám zde nějaké informace o koních v Lužicích a jejich majitelích chybí, napište nám, rádi Vaš příspěvky zveřejníme v některém dalším čísle Lužického zpravodaje.

PŘÍRODA

Nechte rostliny vykvést!

Včelařská organizace je velkým propagátorem pěstování směsí kvetoucích rostlin na ladem ležící půdě, které by sloužily včelám a dalším druhům hmyzu jako potrava. Jednou ze směsí je

Tübingenská směs

V naší druhově chudé krajině nacházejí dnes opylovači jako čmeláci, včely, motýli, mouchy a brouci jen sotva dostatečné množství potravy. To je také jedna z příčin jejich vymírání. Podíl zemědělsky využívaných ploch stále klesá, podle zemědělské rady EU až 10% zemědělských ploch leží ladem.

Tyto neobdělávané půdy jsou jen zřídka osety rostlinami vhodnými pro hmyz, přitom by to byla jedna z možností, jak přizpůsobit prostředí také pro jiná zvířata – koroptve, bažanty a nízkou zvěř, stejně tak dodatečné pokrytí po žních by vyřešilo chudé výživové zdroje pro hmyz.

Tübingenská směs je pečlivě vybraná směs rostlin, které vykvétají po sobě a ve velkém časovém rozpětí, čímž také nabízí opylujícímu hmyzu bohatý zdroj potravy, a to i v těch ročních obdobích, kdy nic jiného nekvete. Směs se skládá ze zhruba 40% **SVAZENKY VRATÍČOLISTÉ** (Phacelia), 25% **POHANKY** (Buchweizen), 7% **HOŘČICE** (Senf), 6% **KORIANDRU**, 5% **MĚSÍČKU LÉKAŘSKÉHO** (Ringelblume) a **ČERNUCHY SETÉ** (Schwarzkümmel), od následujících vždy 3%: „Örrettich“-olejný druh **ŘEDKVE**, **CHRPY** (Kornblume) a **SLÉZ LESNÍ** (Wildmalve) dále 2% **BRUTNÁK LÉKAŘSKÝ** (Borretsch) a 1% **KOPR** (Dill).

Pěstování

Pro pěstování Tübingenské směsi jsou vhodné všechny druhy zeminy kromě lehké písčité půdy. Směs se vysévá do vlhké zeminy a musí být pokryta jemnou vrstvou hlíny (aby zůstala

ve tmě). Při řádkovém výsevu je třeba vyhloubit řádky asi 5 cm, při výsevu plošném je půdu třeba dobře povlácet.

Výsev nesmí proběhnout dříve, než po „zmrzlých“. Při strojové výsadbě je spotřeba asi 7 kg/ha, při plošné 9-10 kg/ha podle zrnitosti půdy.

Doba květu

Asi tři týdny po výsevu začíná směs kvést. Jednotlivé složky směsi garantují kvetení až do prvních mrazů. Tübingenská směs nabízí pestrou škálu pylů. Pokud nejsou letní měsíce příliš suché, mohou včely z nektarů těchto květů připravit také chutný med.

Výsev v Arboretu Lužice

Pro vyzkoušení této směsi v našich podmínkách jsme my, včelaři z ZO ČSV Hodonín, v Arboretu v Lužicích připravili loučku s několika ary této včelí pastvy. Po problémech se suchem nám konečně na začátku června zapršelo, takže se můžeme těšit na pohled do rozkvetlé zahrady.

*Ing. Oldřich Ištváněk,
Předseda ZO ČSV Hodonín a okolí*

Materiály z německých stránek WWW přeložila:
Tereza Ištvánková

KUŇ - MŮJ NEJLEPŠÍ PŘÍTEL

Můj vztah ke koním je velice dobrý, protože koně máme doma už od mého narození.

Toto hobby jsem zdědila po mamce. Každý si myslí, že vytvořit si vztah ke koním je lehké, tak to opravdu není. Já se svým koněm Koh-i-noorem mám dobrý vztah, i když mě párkrát shodil. Vždy, když jsem spadla, zvedla jsem se a pokračovala. Kdo nepadá - nejedzí. Kuň je něco jako můj nejlepší přítel. Někdy se jen tak sbalím, vezmu si koně, jdu se projet a pročistit hlavu.

Když jsem byla malá, jezdila jsem na poníkově, kterého jsme měli doma. Trvalo to asi 4 roky. S přibývajícím věkem byl na mě moc malý, proto jsme ho museli prodat. Poté jsem jezdila na naší 12leté tažné kobyle. Učila mě moje mamka a kamarádka, která i nadále chodí jezdit k nám.

Měli jsme doma také kobylu Belinu, ale nikdy jsem se na ní neprojela a už ani neprojeď, protože umřela. Strašně mě to mrzelo.

Ale teď jsem spokojená nejvíce. K Vánocům jsem dostala vlastního koně, protože tažné kobylky nebyly to, co jsem od ježdění očekávala, a má rodiče pochopili, že k mému dalšímu zdokonalení potřebuji rychlejšího koně, ale naše kobylky jsou strašně hodné a hodí se spíš pro začínajícího jezdce a těžkou fyzickou práci. Můj kuň Koh-i-noor je americký klusák, který jezdil klusácké dostihy v Rakousku, vydělával i slušné peníze, ale majitel měl více koní, a proto ho prodal. Je mu 7 let a je to tmavý hnědák. Když mi ho přivezli, nemohla jsem z něho spustit oči. Sice byl vystrašený, všeho se lekal, ale postupně jsme se skamarádili. Přestal se bát, začal mi důvěřovat a je z něj můj nejlepší zvířecí kamarád, se kterým si navzájem důvěřujeme. Sice si občas postaví hlavu, ale vše se dá zvládnout. Každý mi říkal, ať s ním začnu skákat a radili mi, co a jak mám dělat. Ale já jsem si ho chtěla vytrénovat podle sebe, aby

byl můj, aby byl něčím výjimečný. Nepotřebuju mít koně šampiona, aby vyhrával velké závody, ale potřebuju spolehlivého a chápavého koně. Domluvila jsem si učitele, který mě učí vzájemnou komunikaci s koněm. Do budoucna se nechystám na žádné závody, ale na podzim se konají Hubertovy jízdy, kde se schází koňáci a přátelé koní na ukončení jezdecké sezony. Tam se spolu vypravíme. Svému koni již natolik věřím, že můžu své zkušenosti naučit kamarády. Sice to není profesionální, ale základy jízdy na koni a jeho ovládání je můžu naučit.

Gábina Chládková, 8. třída

CESTOVÁNÍ

Vesmírné cesty v režii soukromých firem

Je sobota 19. května 2012 krátce před rozbřeskem, na mysu Canaveral na Floridě, na samém břehu Atlantiku, stojí raketa Falcon 9, která má již za moment vzlétnout s první soukromou lodí k Mezinárodní kosmické stanici (ISS). Tři sekundy do startu, raketa zažehla své motory, jejichž mnohametrové plameny rozřízly majestátní tmu okolo rakety. „3, 2, 1...“ odpočítával komentátor startu George Diller, ke startu však nedošlo, místo něj byli zmatení diváci svědkem vypnutí motorů rakety jen pár zlomků vteřiny před startem.

Já sám jsem si užil vlastní drama v souvislosti s touto misí pouhý den před nezdařeným startem. Ve čtvrtek 17. května jsem čekal dlouho do noci vzhledem k časovému posunu, až z Floridy dorazí na internet „GO/NO-GO“ pro sobotní start. Bez výsledku jsem se dlouho po půlnoci odebral do peřin a ráno vstával velmi brzy. Po páté ráno již americké servery hlásily povolení startu, takže jsem napsal mail nadřazeným z České astronomické společnosti, že mohou hned ráno vydat tiskové prohlášení pro česká média o startu první komerční lodě k ISS, které jsem připravil (<http://www.astro.cz/clanek/5171>). Poté jsem do rů-

žova vyspaný vyrazil do Brna do školy. Krátce po desáté dopoledne mě z přednášky o vztahu jazyka a společnosti vytrhlo vibrování telefonu v kapse. Odešel jsem za dveře a přijal hovor. „Dobrý den, tady Procházková, Česká televize, dostali jsme Vaši tiskovou zprávu a chtěli bychom Vás mít za půl hodiny v živém vysílání.“ Naštěstí jen telefonicky. Přemýšlet nebyl čas, rychle jsem si v automatu koupil minerálku na vyschnutý krk a hledal tiché místo pro uskutečnění hovoru. Poštětilo se mi a zapadl jsem do odemknuté prázdné a docela tiché učebny, která však nebyla dostatečně malá na absenci ozvěny. Výsledek ostatně můžete posoudit sami na stránce <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/177466-k-iss-zamiri-prvni-soukroma-vesmirna-lod/> (video dole).

Po dramatickém zrušení startu v poslední vteřině došlo na mysu Canaveral k rychlé výměně zaseknutého ventilu v potrubí pro tlakování motorů, kvůli němuž počítače přerušily startovní sekvenci a raketa Falcon úspěšně vynesla na orbit soukromou loď Dragon v úterý 22. května. O jakou misi vlastně šlo?

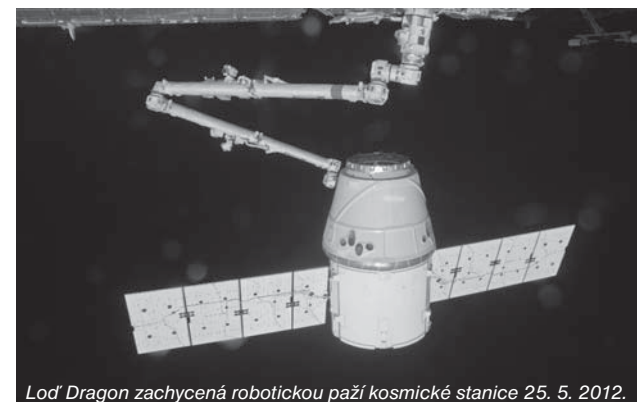
V roce 2006 NASA vypala program COTS pro soukromé firmy v USA, po kterých chtěla

zajištění zásobování stanice ISS bezpilotními loděmi po ukončení provozu raketoplánů, k němuž došlo vloni. Jednak jde o přirozenou součást pokroku, od soukromého sektoru se slibuje výrazné zjednodušení a hlavně zlevnění kosmických cest, jednak se NASA chce vyhnout závislosti na ostatních zemích, především na Rusku, co se týče přístupu na ISS (dost na tom, že američtí astronauti tam musí létat v ruských lodích Sojuz) dokud nebude mít k dispozici nástupce raketoplánů (snad 2017). A tak byly v prosinci 2008 podepsány kontrakty s dvěma firmami, jednou z nich byla kalifornská SpaceX, které NASA slíbila skoro dvě miliardy dolarů za 12 zásobovacích misí její bezpilotní lodě Dragon na stanici ISS a přihodila asi 400 milionů dolarů na vývoj Dragonu. Kontrakt funguje v zásadě tak, že NASA se poprvé v historii nebude muset starat o vývoj a provoz kosmické lodě, to je plně na SpaceX. NASA pouze dodá náklad a zaplatí za jeho dopravu tehdy a tam.

Dragon už v minulosti jednou letěl, na konci roku 2010 třikrát obletěl Zemi a bezpečně se vrátil. Toto však byl jeho první operační let ke stanici ISS, vůbec první let jakékoliv lodě od soukromého sektoru k této

stanici. Dragon měl ukázat, že má na to létat na kosmickou stanici (precizní manévry v její blízkosti vyžadují nepředstavitelnou přesnost a spolehlivost systémů lodě, ostatně příprava na toto zapříčinila odklady startu o dlouhé měsíce), v širším měřítku měl Dragon ukázat, že vůbec soukromý sektor dokáže mít vlastní vesmírný program, který byl dodnes výsadou pouze čím dál hůře financovaných národních kosmických agentur. Šlo zkrátka o důležitou demonstrační a prověřovací misi (vlastně Dragon, vypuštěný předloni, byl z poloviny maketa).

Mise dopadla snad nejlépe, jak vůbec dopadnout mohla. Dragon bezpečně přiletěl tři dny po startu do těsné blízkosti kosmické stanice, jeho navigační senzory sice trochu zlobily, ale Dragon ukázal, že to umí zvládnout, což byla velmi podstatná demonstrace. Astronauti

Loď Dragon zachycená robotickou paží kosmické stanice 25. 5. 2012.

Foto: NASA

Dragon odchytili robotickým jeřábem stanice a připojili ho k jednomu z jejích modulů. Vložili z něj skoro půl tuny nákladu a zásob a do něj naložili skoro 700 kilogramů věcí, se kterými Dragon v poslední květnový den přistál v Pacifiku (dopravit věci zpět na Zemi v současnosti neumí ani evropská ani japonská loď, jen ruský Sojuz, do kterého se ale kromě posádky mnoho

nevejde). První operační mise soukromé lodě byla doopravdy veleúspěšná. A plány soukromého sektoru? V září zahájení pravidelných letů Dragonu k ISS, v říjnu demonstrační mise další soukromé lodě Cygnus (Labuť). A SpaceX předpokládá roku 2015 premiérový let lodě Dragon s astronauty uvnitř. Držme palce!

Vít Straka

SPORT

Parkurové skákání

Nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně, to jistě potvrdí každý, kdo měl možnost to zkusit. Každý si může vybrat, na jakou cestu se s koňmi vydá. Buď to může být váš domácí mazlíček, pomocník, nebo si propůjčíte jeho eleganci na drezuru, rychlost na dostihy nebo jako já, jeho sílu a srdce na skákání.

Na parkurovém skákání mi

nejvíce imponuje to, že při tomto sportu se klade důraz na souhru člověka se zvířetem. Je to složitost a zároveň krása této disciplíny. Moji rodiče zaujali velmi kladný přístup a rozhodli se mi věnovat plnou podporu. Od svých 7 let, kdy jsem poprvé seděla na svém vlastním poníkovi, se toho hodně změnilo. Nyní mám dva sportovní koně, Casise a Rolys, díky nim

a veliké podpoře svých rodičů se s nimi můžu zúčastňovat velkých závodů v ČR, jako je například Český skokový pohár, oblastní mistrovství, MČR. Také jezdíme i do zahraničí, třeba na Grand Prix Slovenska nebo Velkou cenu Rakouska. Se svými koňmi získávám první místa například ve stylových soutěžích, také jsem vyhrála mistrovství jihomoravské oblasti a také pár dalších pěkných umístění.

Lucka Anovčínová

Pozn. redakce:

Blahořejeme Lucii k dosaženým úspěchům !

Lucka na koni Rolys

HALOVÝ TURNAJ STARÝCH PÁNŮ V SÁLOVÉ KOPANÉ

V sobotu 24. března se v místní Sportovní hale uskutečnil halový turnaj Starých pánů v sálové kopané. Jeho pořadatelem byla již potřetí brněnská firma IG Watteeuw CZ. Kromě dvou mužstev pořadatele se turnaje zúčastnili hráči Bosonoh, Příluk, Hustopeč, Hodonína, Čejče a domácích Lužic. Turnaj probíhal ve dvou skupinách po čtyřech mužstvech. Domácí borci odehráli tři utkání, ve kterých zvítězili 3:1 nad „B“ mužstvem IG Watteeuw, remizovali s Bosonohami 2:2 a podlehli pozdějšímu vítězi Přílukám 0:3. Tyto výsledky nám zajistily druhé místo ve skupině a tím postup do semifinále. V semifinále jsme nestačili na mužstvo Hustopeč a po porážce 0:5 na nás zůstalo utkání o třetí a čtvrté místo.

Tým Staří páni Lužice

Výsledky utkání o umístění:

Utkání o 7.-8. místo	Hodonín – Bosonohy	5:0
Utkání o 5.-6. místo	IG Watteeuw „A“ – IG Watteeuw „B“	3:4
Utkání o 3.-4. místo	Lužice – Čejč	1:1 na pokutové kopy
Finále	Hustopeče – Příluky	1:1 na pok. kopy

Konečné pořadí turnaje:

1. Příluky
2. Hustopeče
3. **Lužice**
4. Čejč
5. IG Watteeuw „B“
6. IG Watteeuw „A“
7. Hodonín
8. Bosonohy

Všichni účastníci byli velmi spokojeni jak se sportovní úrovní, tak ale hlavně s prostředím Sportovní haly Lužice. Pořadatelská firma IG Watteeuw CZ, Brno si již zamluvila listopadový termín tohoto roku a březnový termín roku 2013 na konání dalších turnajů.

JS

Pohárový turnaj Starých pánů v malé kopané ve Velkých Bílovicích

Lužičtí reprezentanti

Začátkem května jsme dostali již tradičně pozvání na turnaj v malé kopané do Velkých Bílovic. I když jeho termín, sobota 26. května, byl z důvodu zranění, pracovního a osobního zaneprázdnění některých hráčů dost problematický, pozvání jsme přijali. Největším problémem byla absence našich brankářů Ludka Fojtů st. – zranění, Josefa Staňka ml. a Milana Lamače st. – pracovní zaneprázdnění. Proto jsme museli požádat o pomoc našeho kamaráda Ladu Nezvala z Hodonína, který naší žádosti vyhověl a na srazu v areálu fotbalového hřiště byl mezi prvními.

Jak jsem již výše uvedl, nebylo nás mnoho, ale nakonec jsme ve složení **Dalibor Peřásek, Roman Čihal, Pavel**

Šimánek, Miroslav Fečo, Jaroslav Daniel, Tibor Varga, Jaroslav Baldrian, Jenda Janotka, Ladá Nezval a já vyrazili do Velkých Bílovic. Ve velmi příjemném prostředí místního sportovního areálu nás již čekali naši soupeři ze slovenských Šenkvic (okr. Pezinok), Břeclavi, Brna, Prahy a domácí borci, naši přátelé z Velkých Bílovic. Stejně problémy s počtem hráčů jako my měli i naši soupeři z Brna a Prahy, kteří nakonec vytvořili společné mužstvo.

Turnaj byl tedy zahájen za účasti pěti mužstev. Naším prvním soupeřem byli o poznaní mladší borci z Břeclavi. I když bylo naše nasazení velké, podlehli jsme svému soupeři 1:2. Dalším naším soupeřem bylo společné muž-

ROZTLESKÁVAČKY

Nábor 3. září 2012

/nejen pro holky, ale i pro kluky/

od 14 do 15 hodin nábor pro děti a mládež 6 - 14 let
od 15 do 16 hodin nábor pro mládež od 14 let

Kde: V Lužicích na hale v sále vedle posilovny

Chodit fandit na zápasy i turnaje a o polooase ukazovat naše sestavy je opravdu velká zábava a využiješ tak svůj volný čas!

Kontakt: Dana Čechovská,
telefon: 724 593 793,
mail: dada.dance@seznam.cz

Společné foto všech hráčů turnaje

stvo Praha – Brno. V tomto utkání se nám podařilo hned v úvodu vstřelit dvě branky a to rozhodlo o našem vítězství 2:1. V dalším utkání nás čekali domácí borci, a to už jsme podle vývoje ostatních utkání věděli, že bojujeme o umístění na „bedně“. Po vyrovnaném utkání plném brankových příležitostí se nám díky obětavému výkonu všech hráčů podařilo zvítězit 1:0 a vytvořit si tak šanci na vítězství v turnaji. Vzhledem k tomu, že náš poslední soupeř ještě neprohrál, byly teoretické propočty velmi jednoduché. Výhra = vítězství v turnaji, nerozhodný výsledek = druhé místo a prohra = třetí místo. A byla tu i varianta, že při porážce o více jak tři branky můžeme ještě skončit i čtvrtí.

Uvědomovali si to všichni účastníci na hřišti, jak my a naši slovenští soupeři, tak i ostatní účastníci turnaje. Hlavně domácí borci si přáli vítězství našeho soupeře. A ono to tak

ze začátku vypadalo. Prohrávali jsme 0:1 a zbývající čas utkání se velmi rychle krátil. Všichni naši hráči se snažili o vyrovnání stavu utkání, co jim síly stačily,

a byli za to odměněni. Několik málo minut před koncem utkání se nám podařilo vstřelit branku a do konce utkání tento nerozhodný výsledek udržet.

Bylo rozhodnuto:

1. Šenkvice – Slovenská republika
2. Lužice
3. Velké Bílovice
4. Břeclav
5. Praha – Brno

Rekapitulace jednotlivých utkání:

Lužice - Břeclav	1 : 2 (Janotka)
Lužice - Praha-Brno	2 : 1 (Staněk, Petrásek)
Lužice - Velké Bílovice	1 : 0 (Šimánek)
Lužice - Šenkvice	1 : 1 (Šimánek)

Měli jsme toho sice, jak se říká „plné brýle“, ale přes počáteční problémy jsme to nakonec zvládli velmi úspěšně. „HOŠI, DĚKUJEM“, vlastně „HOŠI, DĚKUJU“.

*Ze skupinku lužických „hrdinů“
Josef Staněk – jeden z nich*

SPORTOVNÍ DEN DĚTÍ

V sobotu 2. června se konal další ročník Sportovního dne dětí. Po několika letech se organizátoři dočkali i příznivého počasí a přivítali a malou pozorností obdarovali celkem 229 dětí. Při sportovních disciplínách, jako byly hod na plechovky, lovení rybiček, kop na bránu a další, získávaly dětičky sladkosti a různobarevné lističky, které pak mohly použít u kola štěstí plného lákavých výher.

Ten, koho nebavily soutěže, se mohl vyřadit na skákacím hradu, nafukovací skluzavce anebo si užít projíždku na koních. Také chovatelé přispěli k dětskému dni a připravili výstavu drobného zvířectva. Na závěr příjemného dopoledne vybral přípravný výbor dva „dobrovolníky“ na disciplínu nejoblíbenější - hod šlehačkovým dortem – aneb „tref si svého trénu“. Terčem se tentokrát stali trenéři přípravy Jara Měchura a Mirek Klimek, které lužická fotbalová veřejnost zná spíše pod jmény Tacin a Finč. Svého „trénu“ si trefili nejenom jejich malí svěřenci, ale s radostí i dalších nejméně padesát dítek. (A že se nepřidali i dospělí, to nezaručím.)

Se svými specialitami se mezitím o početnou skupinu přítomných staral „grilovací“ tým.

Na závěr bych chtěla poděkovat sponzorům, organizátorům a také všem, kteří se přičinili o to, aby si naši nejmenší svůj svátek užili...

...a také, že se podařilo sehnat koně „čtyřnohé“ a zjistit, že slepice patří mezi drůbež!

Zorka

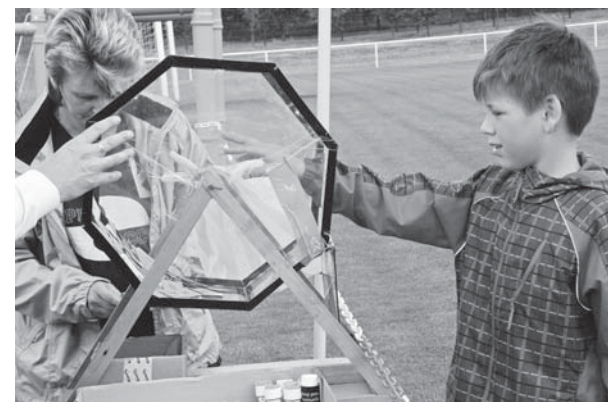

foto Jana Králová

ČINNOST A ÚSPĚCHY ODDÍLU

Celý rok pilně trénujeme, abychom posílili tělo, zvýšili svou kondici, naučili se nové gymnastické prvky, zlepšili flexibilitu a tančili do rytmu hudby. Ke konci školního roku přichází čas, kdy předvádíme své pokroky rodičům i veřejnosti. Naše vystoupení ve sportovní hale 23.června bylo průřezem všeho, co jsme se za rok naučili, ať už ve skupině začátečnicků, středně pokročilých nebo pokročilých.

Letos jsme se opět připravili na Mistrovství Moravy a Slezska, které se konalo v Ostravě. Deset závodnic z našeho oddílu jelo poměřit své síly s dívkami z Opavy. Tentokrát byly všechny dívky jen v jedné věkové kategorii. A naše výsledky?

1. místo Kateřina Knápková
2. místo Lucie Vagundová
3. místo Veronika Srncová
4. místo Natálie Dvořáková
5. místo Barbora Slavíková
6. místo Lenka Nejezchlebová

7. místo Lucie Dulovcová
9. místo Hana Holíšová
10. místo Natálie Bíliková
14. místo Pavla Gožďálová

Týden nato se konalo Mistrovství ČR v Rumburku. Cesta to byla hrozně dlouhá, proto patří velké poděkování rodičům, kteří dopravili dívky včas na

prezentaci závodnic. Mistrovství ČR v Rumburku se účastnilo 8 našich závodnic. Tentokrát byly děti rozděleny do dvou věkových kategorií - dívky do 10 let a nad 10 let. Kromě týmu z Opavy přibýlo také 8 závodnic z Čech, takže konkurence se nám začíná rozrůstat, což je velkým přínosem, a příští rok

Tým na Mistrovství ČR v Rumburku

by snad mohlo proběhnout samostatné Mistrovství fitness dětí (bez kulturistiky). Naše dívky předvedly velmi zdařilé sestavy, díky kterým vybojovaly hezká umístění.

Kategorie do 10 let

4. místo Natálie Bíliková
7. místo Hana Holíšová

Kategorie nad 10 let

1. místo Kateřina Knápková
2. místo Natálie Dvořáková
4. místo Lucie Vagundová
5. místo Veronika Srncová
6. místo Lucie Dulovcová
7. místo Barbora Slavíková

Všem dívkám chci moc a moc poblahopřát, protože vím, že před soutěžní přípravou byla opravdu dost náročná.

Z Mistrovství ČR se za náš tým nominovala Katka Knápková na Mistrovství světa, které proběhne v Srbsku. Držme jí všichni palečky, ať se jí podaří úspěšně reprezentovat náš tým a odnese si odtud spoustu zážitků a zkušeností.

Poděkování patří našim sponzorům: firma All Stars, Top steel Lužice, Hamé Babice.

Děkujeme Radě obce Lužice za finanční příspěvek určený na náklady na MS v Srbsku a firmě LUTES za poskytnutí sportovní haly.

Kateřina Knápková

**SPORT CENTRUM
HALA LUŽICE**

Nejen příznivci fotbalu a tenisu, ale také zájemci o další druhy sportu, jako je florbal, zumba, fitness, kulturistika, navštěvují příjemný sportovní areál TJ Baník v Lužicích. Sportovní hala s posilovnou nabízí možnost sportovat v moderním kulturním prostředí a dopřát si třeba masáž. Velkou výhodou pro obyvatele Lužic je, že sportovní areál mají příznivci sportu přímo v místě bydliště. Při návštěvě Sport centra v přízemí Haly Lužice se potkávám s Martinem Hamanem, který pracuje nejen za barem, ale cvičí i v posilovně. Zaujalo mě, jak Martin cvičí, proto jsem mu položila pár otázek:

Co všechno se dá ve sportovním areálu využít?

Na více než padesáti strojích procvičíte všechny svalové skupiny a v jedné ze dvou tělocvičen se můžete protáhnout u boxu, případně při skupinovém cvičení.

Co je připraveno pro návštěvníky posilovny?

K dispozici jsou profesionální fitness trenéři i masážní místnost. U baru lze zakoupit různé druhy občerstvení. Zázemí je plně vybavené včetně dostatečného množství sprch.

Potkávám se s Tebou i v posilovně. Co Tě motivuje ke cvičení?

Ze začátku to byla snaha změnit sedavý životní styl. V pozdější fázi to přerostlo v závislost na pohybu. No a teď již trénuji na druhý ročník Silového čtyřboje. Především se snažím překonávat své limity a slovo nejde nerad používám.

Při cvičení využíváš jen posilovací stroje a činky?

Hlavně cvičím na hrazdě. Práce s vlastní vahou a správně provedené cviky udělají hodně. Minimum tréninku je na strojích...

Co by jsi doporučil příznivcům sportu a hlavně těm, kterým schází motivace a odhodlání cvičit?

Kdo chce shodit nějaké to kilo, musí se začít hýbat. Není to ani tak o dietě, která může ještě navíc tělo oslabit, ale o pravidelné a vyvážené stravě s dostatkem pohybu. Osvědčený recept, podle mého názoru, neexistuje. Každý člověk je unikát. Já osobně jsem

Před nástupem léta posíláme jedno motivační foto

potřeboval dokonce přibrat a vyrýsovat tělo. S mým tréninkem se mi to daří. Asi je opravdu potřeba, aby si na to svoje přišel každý sám. Do začátků to ale opravdu chce rady někoho zkušenějšího a motivaci. Tou můžou být třeba následné obdivné pohledy a že za pohodovým rozhovorem nemusíte jít jen do hospody. Fitko je vlastně taková zdravá hospoda...

Nejlepší investicí na světě je vaše tělo!

Děkuji za rozhovor a tímto chceme všechny příznivce pohybu pozvat k aktivnímu trávení letních dnů.

Dana Čechovská

Veterán CUP - Lužice 2012

4. ročník turnaje
čtyřher veteránů

pátek 6. 7. 2012

Prezentace 8:45 hod.

Začátek 9:00 hod.

Tenisové kurty TJ Baník Lužice

Občerstvení zajištěno

Startovné: 250 Kč (dvojice)

Srdečně zvou pořadatelé

KONEČNÉ TABULKY SOUTĚŽNÍHO ROČNÍKU 2011 - 2012

Přípravka

Poř.	Tým	Výhra	Remiza	Prohra	Skóre	Body
1.	FK Dubňany	18	0	0	229 : 32	54
2.	FC Kyjov B	14	2	2	205 : 43	44
3.	Lužice	13	0	5	127 : 56	39
4.	Vlkoš	11	2	5	125 : 73	35
5.	Kostelec	8	0	10	75 : 99	24
6.	Nenkovice	7	1	10	74 : 115	22
7.	Rohatec	5	1	12	63 : 137	16
8.	Mikulčice	4	1	13	50 : 156	13
9.	FK Šardice	4	0	14	53 : 171	12
10.	Milotice	2	1	15	44 : 163	7

Žáci

1.	Lipov	13	0	1	79 : 15	39
2.	KEN Veselí	8	1	5	35 : 29	25
3.	Blatnice	7	2	5	44 : 34	23
4.	Kostelec	7	1	6	46 : 39	22
5.	Lužice	5	4	5	51 : 52	19
6.	Vlkoš	5	2	7	34 : 46	17
7.	FC Vracov	3	1	10	32 : 56	10
8.	Mor. Písek	2	1	11	22 : 72	7

III. třída dorost

1.	Radějov	26	21	2	3	98 : 29	65
2.	Svatobořice	26	19	1	6	97 : 34	58
3.	KEN Veselí	26	18	3	5	103 : 33	57
4.	Moravany	26	17	3	6	76 : 35	54
5.	Bukovany	26	16	2	8	73 : 33	50
6.	FK Šardice	26	16	2	8	86 : 38	50
7.	Lužice	26	11	5	10	63 : 61	38
8.	Lovčice	26	8	6	12	60 : 82	30
9.	Mikulčice	26	9	3	14	45 : 70	30
10.	Nenkovice	26	8	0	18	45 : 91	24
11.	Blatnice	26	7	3	16	65 : 112	24
12.	Strážnice	26	5	6	15	40 : 70	21
13.	Prušánky	26	4	3	19	36 : 119	15
14.	Vlkoš	26	2	3	21	28 : 108	9

III. A třída muži

1.	Kostelec	26	21	2	3	86 : 22	65
2.	Žádovice	26	18	3	5	61 : 30	57
3.	Násedlovice	26	15	3	8	68 : 49	48
4.	Lužice	26	14	1	11	69 : 44	43
5.	FK Dubňany B	26	11	7	8	57 : 43	40
6.	D. Bojanovice	26	12	4	10	58 : 53	40
7.	FK Šardice	26	12	2	12	43 : 63	38
8.	Milotice B	26	11	4	11	56 : 58	37
9.	Prušánky	26	10	5	11	46 : 41	35
10.	Terezín	26	9	1	16	45 : 58	28
11.	Bukovany	26	8	3	15	42 : 62	27
12.	Nenkovice	26	7	6	13	36 : 61	27
13.	Svatobořice B	26	6	5	15	32 : 61	23
14.	Strážovice	26	4	2	20	30 : 84	14

společenská kronika

Jubilanti - duben - červen 2012

80 let Anna Pelčáková
Oldřich Ištvanek
Ing. Josef Kuchař
Božena Pecková
Jiřina Fránková
Milan Gottlieb

85 let Lubomíra Kubičková
Marie Balunová
Bohumila Pavková

91 let Anežka Zimková

96 let Oldřich Slížek

Blahopřejeme

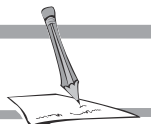
26. 05. 2012 uzavřeli v Lužicích sňatek:
Kateřina **Kršňáková** a Josef **Tučník** z Lužic

Novomanželé Kateřina a Josef Tučníkovi

Blahopřejeme

Napsali nám...

Žernůvka 25. května 2012

Vážení a milí všichni na lužické radnici, asi ani netušíte, jak velkou radost vždy způsobíte zasláním Lužického zpravodaje poustevníku v žernovských lesích. A tak děkuji za včerejší (a už přečtenou zásilku). Jen jednu chybu měla – nenašel jsem v ní složenku, abych mohl poslat nějaký obnos na poštovné...

Domů do Lužic se ztěžka dostanu. Jsem rád, když kolem cyrilských hodů mohu aspoň na pouť na Podluží do Mikulčic. Ale ve vzpomínkách se vracím rád jako každý, kdo už je hodně dlouho mladý. Však příloha Vás o tom může přesvědčit.

Možná, že i někomu to vzpomínání pomůže také osvěžit paměť a potěší i zaujme- kdybyste je nějak upotřebili...

Moc Vás všechny zdravím, přeji hodně síly, a poctivou službu všem. Nejen zdar v budování krásné obce, ale i budování vztahů v ní, ať Vás naplňuje radostí!

*Vděčně s Vámi Josef Šindar,
kluk z „dědiny“.*

1. část vzpomínek pana Josefa Šindara najdete v kapitole Historie na str. 30.

Náš dopisovatel Joža Trefa zaznamenal...

Mám ráda koně, připadají mi krásní a ušlechtilí. Říká se, že svět je nejhezčí z koňského hřbetu. Nevím, nikdy jsem se na opravdovém koni v opravdovém sedle neocitla. Tedy až na toho ponika kdysi dávno, kterého jsem se držela zuby nehty a na rozhlížení se po světě neměla moc čas ani náladu. Mně svět připadá nejkrásnější při pohledu do koňských očí. Je v nich vždycky špetka smutku a zároveň zvláštní jiskérky.

Ale pojďme k věci. Mám koně ráda, jejich majitele již méně. Existuje známé rčení „pásla koně na betoně“, které je pouhým obrazem symbolické situace neschopnosti. Ale lužičtí majitelé koní, resp. ti Lužicemi prokopýtkovávající, tomuto rčení dali zcela nový a nečekaný význam. Nepasou sice své miláčky na betoně, ale jistý druh neschopnosti se u nich objevuje. Zanechávají za sebou totiž na svých cestách a cestíčkách jistou lehce identifikovatelnou a těžce smrditou kupkovitou stopu. Ano, musíme to všichni, krále nevyjímaje. Ale ne kdykoli a kdekoli, koně nevyjímaje. Já rozhodně nevyčítám koním jejich potřebu. Kůň

jde a koná. Zato majitel se veze a nekoná nic. Snad je svět z koňského hřbetu nejkrásnější pouze směrem dopředu a otáčet se není radno. Nebo jde o jistý stopařský záměr? Nevím. Já také pouze jdu po pěši či cyklistické stezce, nekonám nic, ale v případě chvilkové nepozornosti si záhy něco s sebou na botách odnáším či to musím obloukem obcházet.

Vím, zákon neupravuje, zda jezdců na koni zařadit k řidičům či chodcům, a jakou cestu jim tedy z těch nabízených vybrat – silnici či cyklostezku... Také vím, že ač zásobení pytlíky na psi exkrementy, na koňskou dávku neexistuje nic podobného. Ale v tom případě je třeba hledat řešení jinde a jinak. Pytel a lopatka zavěšené u sedla?

A tak díky za některé majitele zahrádek, kteří při zásahu země koňskou kupkou běží směle v boj o hnojivo pro své milované rostliny. A na majitele koní jediný apel – co si s sebou přinesete, to si také prosím zase odnese.

CIMBÁLOVÉ SOUSTŘEDĚNÍ

Soustředění je pro mládež z cimbálové muziky opravdu důležité. Každý z vás se může na vlastní oči přesvědčit, co to obnáší. Kolik skladeb se musí probrat a nacvičit. A večer ...? Pořád s chutí a úsměvem. Letos se cimbálová muzika z Lužic nějakou dobu těšila na soustředění do Vísek u Boskovic, ale z nějakého důvodu se najednou ocitla v krásném prostředí rekreačního střediska Lučina, hotelu Radějov. V minulých červnových dnech se vypršelo, takže jim už počasí přálo. Ale o počasí nejde, že. Šlo hlavně o hraní, o nácvik skladeb pro účinkování v rádiu Proglas, kde se 27. června 2012 za pět minut pět muzicírovalo v pořadu Kateřiny Kovařikové Muzikanti, to sú chlapi. A také nácvik na předhodočný večer, kde se letos představí cimbálová muzika nejen svým programem, ale i jako doprovod lužických verbířů, zpěváků z regionální soutěže Zpěváček a doprovod folklorního souboru naší MŠ. Největším hostem cimbálky bude valašská zpěvačka a sólistka BROLNU Klára Blažková.

První dny soustředění měli mladí muzikanti zavřená okna, aby nerušili zdejší hosty. Při větrání je zapomněli zavřít a tu přišel majitel hotelu pan Lapčík, že okna se už zavírat nebudou a že tak krásnou muziku v takovém

provedení od dětí už dávno neslyšel. Nabídl vedoucí paní Šimčíkové další spolupráci, a soustředění že už zůstane navždy zde ☺.

V letošním roce má cimbálová muzika za sebou účinkování na mnoha akcích. Hrála na přehlídce DNS ve Tvrdonicích, na krojovém plese, na zahajovací vernisáži výstavy akad. malíře J. Pecky, na slavnostech města Holíč, na přehlídce cimbálových muzik v Mikulově, na Tvrdonských slavnostech a v jeden den hrála na benefičním koncertu pro Nadaci Klokánek v Hruškách a na 2. ročníku Folklorní Zahrady v Moravském Žižkově. Po účinkování v rádiu Proglas a hodech bude cimbálka vyhrávat na Sochařském sympoziu 3.8.2012 celý večer, kde se vám představí různí hosté a FS Svěráz z Tvrdonic, který doprovázeli při několika vystoupeních.

My rodiče chceme poděkovat Obci Lužice, že mladým muzikantům toto soustředění umožňuje, ale především chceme poděkovat paní Ivaně Šimčíkové za práci, kterou ve své nelehké životní situaci pro děti dělá.

P.S. Prosím, pomozte cimbálové muzice s názvem. Své náměty posílejte na: sosovickovaj@seznam.cz

Rodiče dětí z cimbálové muziky:-)

Dobrý den, dovoluji, abych se vám představil: jmenuji se Jaroslav Mikeš a v Lužicích jsem bydlel v Chalupách v čísle 399. Z dědiny jsem odešel za práci v roce 1970 do Ostravy, tam jsem jezdil z těžké přepravy a jako řidič kamionu až do důchodu. Rád vzpomínám na Lužice, kde jsem prožil krásné chvíle. Teď žiji spolu s manželkou Marií v malé obci Sušice na Přerovsku. Má 100 čísel a je to pod kopci. Líbí se nám tam, ale co si budeme povídat, myšlenky pořád zalétají domů. Kolikrát jsem v noci v duchu zajel do dědiny a pomalu projížděl a vzpomínal. No a teď k věci. Chtěl bych vám poděkovat za zpravodaj, který mně pravidelně posíláte. Často jsou tam věci, které jsem už za ty roky zapomněl. To vždycky konzultuji s mojí sestřenkou Věrkou Kotáskovou. Moc vás prosím, pozdravujte všechny mé spo-

Moji spolužáci a p. uč. Šenk v 6. třídě základní školy v Lužicích

lužáky a známé. Možná že si na mě ještě někdy vzpomenu. Přeji vám hodně zdaru ve vašem konání a mějte se moc hezky.

Stále váš Jaroslav Mikeš

REKLAMA

TRS-NÁBYTEK
 Žižkova 18, Hodonín
 +420 518 321899
 +420 518 321762
www.trs-nabytek.cz

Celočalouněná lůžka od 6490,-

Masivní jednolůžka od 2013,-

Masivní dvoulůžka od 4914,-

12 druhů matrací DŘEVOČAL k vyzkoušení
Přijďte si je vyzkoušet

svět vašeho spánku

- VÝROBA A DOPRAVA BETONOVÉ SMĚSI
- DOPRAVA A ZEMNÍ PRÁCE
- OBČANSKÉ STAVBY
- RODINNÉ DOMY NA KLÍČ
- PRŮMYSLOVÉ STAVBY
- ZATEPLOVÁNÍ BUDOV
- PŮJČOVNA LEŠENÍ A BEDNĚNÍ
- DEMOLICE A RECYKLACE

Sídlo firmy: Měšťanská 109, 695 01 Hodonín
www.firmaplus.cz • firmaplus@firmaplus.cz
 tel: 518 340 763 • fax: 518 321 031 • mobil: 732 560 043

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvaníková, Mgr. Jana Ličeníková,
 Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Jana Králová, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
 Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422,
 náklad 1150ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

PUTOVÁNÍ ZA VODNÍKEM TIHELŇÁKEM

Foto: Jana Králová

Sportovní den dětí na Baníku

Výlet se starostou

Foto: Mgr. Jana Líčeniková

Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.

Na vydání tohoto čísla přispěli:

